

DIECÉZNÍ ČASOPIS

setkání

7-8

červenec/
srpen
2011
ročník XXI.

Kard. Rigali u křtitelnice v prachatickém kostele sv. Jakuba, kde byl pokřtěn sv. J. N. Neumann.

Svatý Jan sehrává v dějinách Ameriky úlohu ikony, která trvale symbolizuje jednotu a naději, smíření a svobodu, které se těší Boží děti. Evropské dějiny byly v průběhu staletí velmi obohaceny lidmi z Čech, z Moravy, z Československa a nově i nyní z České republiky. Díky přítomnosti tolika lidí českého původu se také naší zemi dostalo přínosu, neboť s sebou přinesli silnou víru a další dary, které jsou ke cti kultury jejich rodné země.

(Z homilie kard. Justina Rigaliho, kterou pronesl při poutní mši sv. při Národní pouti v Prachaticích 18. 6. 2011.)

Fotografické ohlédnutí za prachatickými oslavami

Kard. Rigaliho a české a moravské biskupy přivítal před zasedáním ČBK prachatický starosta ing. Martin Malý (2. zleva).

Českobudějovický biskup Jiří Padour a pražský arcibiskup Dominik Duka na radnici.

Kard. Rigali a členové ČBK v areálu Hospice sv. J. N. Neumanna v Prachaticích.

Kard. Rigali pozdravil klienty Hospice, mj. také P. Jaroslava Havrdu

Mons. Jiří Padour a prachatický vikář P. Sláček čekají na příjezd papežského legáta.

Liturgický průvod k poutní mši sv.

OBSAH

Z homilie kard. Rigaliho	3
Národní pouť ke cti sv. J. N. Neumanna	4
Kard. Rigali a čeští a moravští biskupové na Lomečku	6
Kard. Rigali navštívil prachatický hospic	7
Ohlédnutí za poutí k sv. J. N. Neumannovi	7
Ohlédnutí za prachatickou poutí	8
Setkání s kard. Rigalim	9
Umělecká díla z českobudějovické diecéze na výstavě Rožmberkové	10
Bouře neodradí	11
Svatojánci na biskupství	11
Genealogie a dvanáct kapliček	12
V Sušici se hovořilo o Litvě	13
TEOLOGICKÁ FAKULTA JU	
Teologie zasvěceného života	14
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Zamyšlení o letních dnech volna	15
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Diecézní Charita pomáhá v Rumunsku	16
Charita se angažuje pro Evropský region Dunaj-Vltava	16
Charita - mezinárodní workshop na téma dobrovolníci	17
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Eucharistické adorace stěžejním bodem v Madridu	18
Farníci i hosté se bavili	18
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Sůl země	19
V Křenovicích obnovili kříže v polích	20
O dialogu s nevěřícími	20
Pěší pouť do Prachatic	20
Svatojánská	21
Poděkování dobrému pastýři	21
Radio Proglas	22

Příští číslo
vyjde 12. 9. 2011.
Uzávěrka je 2. 9. 2011.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzercí:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz
Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 15 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzercí.

Z HOMILIE KARD. J. RIGALIOH PŘI POUTNÍ MŠI SV. V PRACHATICÍCH

(...) Být svědkem oslav 200. výročí narození svatého Jana Nepomuka Neumanna zde, v městě Prachaticích, kde se narodil, vyrůstal, vzdělával a byl vychován v naší svaté katolické víře, je velikou milostí! Pozvedáme své hlasy, abychom vzdali díky Bohu za dar tak velkého světce, a chválíme Boha za všechny ty hojné plody křesťanského života, jež po staletí byly pěstovány v této požehnané zemi, České republice.

(...) Jako filadelfský arcibiskup-metropolita mám tu čest být osmým nástupcem svatého Jana Neumanna. Tato výroční oslava mi ukazuje, jak město Prachatice a vlastně i celá českobudějovická diecéze jsou s filadelfskou arcidiecí hluboce propojeny odkazem pokorného biskupa, jehož jedinou touhou bylo *žít naplno křesťanský život a hlásat Ježíše Krista* svým bratřím a sestrám. Pro mne se toto pouto jasně prokázalo v dubnu 2010, když biskup Paďour a delegace z diecéze České Budějovice navštívili Filadelfii. Přivítal jsem je tehdy s radostí a nyní jsem velmi poctěn, že se mi dostává takového vřelého přijetí ve vlasti svatého Jana Neumanna.

Přináším s sebou projevy úcty a pozdravy spojené s modlitbami lidu Filadelfie. Město bratrské lásky, místo zrodu Spojených států amerických, bylo posledním pozemským domovem svatého Jana Neumanna. Osm let neúnavně sloužil filadelfské církvi jako její čtvrtý biskup. Svou horlivostí ve prospěch farního života, oddaností katolické výchově a vroucí láskou k Eucharistii dokázal nesmírně mnoho. Jeho svatyně, která je součástí chrámu svatého Petra Apoštola ve Filadelfii, je místem zbožných poutí. I nadále tam prosí tisíce lidí o přimluvu našeho milovaného „malého biskupa“ a filadelfští věřící nepřestávají být vděční lidu Prachatic za velký dar vašeho odvážného a milovaného rodáka.

Svatý Jan sehrává v dějinách Ameriky úlohu ikony, která trvale symbolizuje jednotu a naději, smíření a svobodu, které se těší Boží děti. Evropské dějiny byly v průběhu staletí velmi obohacené lidmi z Čech, z Moravy, z Československa a nově i nyní z České republiky. Díky přítomnosti tolika lidí českého původu se také mojí zemi dostalo přínosu, neboť s sebou přinesli silnou víru a další dary, které jsou ke cti kultury jejich rodné země.

Ve velkorysém srdci Jana Neumanna byl neuctahující zájem o lidské a náboženské potřeby lidí různého etnického původu. Jako syn německého otce a české matky, byl mladý Jan zbožný, zvědavý, pilný a vskutku velkorysý ve své touze poznávat, milovat a sloužit Bohu. Když rozpoznal své povolání ke kněžství, zcela přijal skutečnost, že ho toto povolání odvede od jeho rodiny, kterou tolik miloval a z města, které měl tolik rád, jen aby mohl sloužit rodině Boží jako kněz a misionář.

(...) Touha Jana Neumanna jít ke všem lidem je výmluvným odkazem ženám i mužům naší doby. Dvacáté století je zjizveno tolikerým násilím a rozdělením, konflikty a bolestí.

Nicméně v srdcích lidí dobré vůle spočívá touha překonávat rozdělení, hojit rány, stavět mosty a vytvářet harmonii a mír. V dnešní době se rozvíjí i zde velké úsilí o intenzivní spolupráci mezi sousedy, mezi českým a německým lidem, obojí tak drahým svatému Janu Neumannovi. Jak chvályhodná je práce těch, kdo se věnují této věci! Práce a misie svatého Jana Neumanna ukazují, jakým způsobem se lze setkat s Ježíšovou tváří ve všech bratřích a sestrách.

Jako mladý kněz se Jan Neumann zapojil a sám se obětoval pro rozsáhlou misijní práci. Rozpoznal na vlastním životě potřebu společenství a pocítil povolání ke vstupu do Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele. Redemptoristé založen v 18. století v Neapoli sv. Alfonsem z Liguori se věnovali zvláště kazatelské činnosti mezi chudými. Jan Neumann byl také prvním redemptoristou, který složil své řeholní sliby v Novém světě.

(...) Dnes už je to, draží přátelé, dvě stě let od narození sv. Jana Neumanna zde v Prachaticích. Jeho život a příklad však mohou oslovit svět v dnešní době víc, než kdykoliv předtím. Pro vás, jeho vlastní lid, s nímž je navždy úzce spojen svým narozením, má bezpochyby zvláštní povzbudivé poselství a požehnání. K vám zaznívá hlas tohoto pokorného biskupa-misionáře, vašeho krajana a velkého světce univerzální církve, zní silně a láskyplně. Vyzývá vás, abyste žili křesťanským životem naplno a v souladu se silnou tradicí zbožnosti vaší země, a naléhavě prosí zato, abyste s ním mohli sdílet obrovský poklad víry: Ježíše Krista, Syna Božího, syna Panny Marie a Spasitele světa.

Mladým lidem této země církev představuje sv. Jana Neumanna jako příklad odvahy a vzor vytrvalosti. Jakmile řekl Bohu jednou ANO, sv. Jan Neumann ve své rozhodnosti nikdy nezakolísal, nikdy se neobrátit nazpět. Není tomu ani dva roky, co papež Benedikt XVI. při své návštěvě České republiky, osobně promluvil k mládeži. Užil tehdy krásného výrazu, že totiž Pán „*klepe na dveře vaší svobody a prosí, abyste ho přijali jako přítele. Chce vás učinit štastnými, naplnit vás lidskostí a důstojností. Křesťanská víra znamená setkání s Kristem, živou Osobou, která dává životu nový rozměr...*“ (28. září 2009).

I když tato věta není citátem sv. Jana Neumanna, dobře vyjadřuje, co tento světec z Prachatic a „malý biskup“ z Filadelfie říká dnešní mládeži. Vlastně se tato slova vztahují na nás všechny – laiky, kněze a řeholníky, mladé a dospělé, ženaté, vdané i svobodné, matky i otce rodin, dělníky, bohaté a chudé, nemocné a staré a všechny skupiny Božího lidu – když totiž užíváme svobodu a bereme víru za svou, setkáváme se s Kristem, v němž nacházíme radost a pravé a trvalé štěstí.

Sv. Jene Neumanne, kéž tato požehnaná oslava tvého výročí nás vede k tomu, abychom se znovu oddali naší svaté, katolické víře, Ježíši Kristu, jeho evangeliu a jeho církvi. (...)

Národní pouť ke cti sv. Jana N. Neumanna - Prachatice, 18. 6. 2011

Prožili jsme Národní pouť k sv. Janu Nepomuku Neumannovi v Prachaticích. Ti, kteří tam byli, mají jistě krásné zážitky z prožitého duchovního společenství ze setkání s papežským legátem a všemi našimi biskupy. Abychom to všechno mohli společně prožít, předcházelo mnoho příprav, na nichž se podílelo mnoho zainteresovaných lidí. Všechno vynaložené úsilí a přípravy nakonec vyústily v liturgii poutní mše sv., která byla přenášena v přímém přenosu Českou televizí a katolickou televizí Noe.

Možná, že mnozí budou překvapeni, ale oslavy jubilea sv. Jana Nepomuka Neumanna se připravovaly více než dva roky. A prachatická pouť byla vlastně vyvrcholením mnoha jiných. Prožili jsme Národní pouť k sv. Janu Nepomuku Neumannovi v Prachaticích. Ti, kteří tam byli, mají jistě krásné zážitky z prožitého duchovního společenství ze setkání s papežským legátem a všemi našimi biskupy.

Abychom to všechno mohli společně prožít, předcházelo mnoho příprav, na nichž se podílelo mnoho zainteresovaných lidí. Všechno vynaložené úsilí a přípravy nakonec vyústily v liturgii poutní mše sv., která byla přenášena v přímém přenosu Českou televizí a katolickou televizí Noe.

Možná, že mnozí budou překvapeni, ale oslavy jubilea sv. Jana Nepomuka Neumanna se připravovaly více než dva roky. A prachatická pouť byla vlastně vyvrcholením mnoha jiných akcí a událostí, které jsme během těch dvou let absolvovali. Totiž, slavili jsme dvě významná jubilea svatého Jana Nepomuka Neumanna: v roce 2010 to bylo 150 let od jeho úmrtí a letos tomu bylo 200 let od jeho narození. A právě toto jubileum bylo vybráno jako nejdůležitější slavnost, na kterou byli pozváni všichni naši biskupové, biskupové a další vzácní hosté ze zahraničí a Svatý otec Benedikt XVI. dokonce vyslal svého osobního zástupce, papežského legáta. Vybral pro tento úkol nástupce sv. Jana Neumanna v úřadě, filadelfského arcibiskupa, kardinála Justina Rigaliho. To bylo velké vyznamenání pro naši diecézi.

Těch akcí a významných událostí, spojených s životem tohoto našeho slavného rodáka, jsme za dva uplynulé roky prožili hodně. Připomenu např. výstavu o sv. Janu Neumannovi v Pasově, v klášteře ve Schlägelu, i další výstavy a semináře, koncerty a mnohé kulturní akce, související se životem a významem tohoto světce.

Důležitou událostí roku 2010 byla pouť k hrobu sv. Jana Nepomuka Neumanna do Filadelfie, které se účastnili oba naši biskupové, skupina kněží a také věřící – zástupci farnosti Prachatice i Města Prachatic, např. nynější starosta ing. Martin Malý.

Aby ty dvouleté oslavy byly skutečně dobře připraveny, byla s velkým předstihem naším českobudějovickým biskupem Jiřím Paďourm ustanovena přípravná komise. Pan biskup do této komise jmenoval generálního vikáře P. Adolfa Pintře, prachatického vikáře P. Josefa Sláčka, děkana katedrály v Českých Budějovicích P. Zdeňka Mareše a mne, českokrumlovského vikáře P. Václava Píchu. Měli jsme jasné rozdělené úkoly podle toho, v čem by každý z nás podle svých schopností mohl být užitečný. Postupně byli do této skupiny kooptováni další členové: P. Roman Dvořák z Diecézního centra mládeže, mgr. Růžena Štemberková, ně-

Kard. Justin Rigali s P. Václavem Píchou při poutní mši sv.

kdejší vedoucí odboru kultury Městského úřadu v Prachaticích (kterou pak v úřadě nahradila paní Jiřina Dolejšková) a nakonec, jak se blížila prachatická pouť, i zástupci dalších odborů Městského úřadu.

Bylo třeba zajistit mnoho věcí – průběh různých kulturních akcí, financování celého projektu oslav, komunikaci s dalšími subjekty u nás i v zahraničí, koordinaci přípravy pouti v Prachaticích (především technické zabezpečení, liturgii, pořadatelskou službu, zapojení dobrovolníků z farnosti i z řad mládeže diecéze, péči o oficiální hosty, technické zajištění plenárního zasedání České biskupské konference v Prachaticích, vydávání různých publikací o sv. Janu Neumannovi a upomínkových předmětů a další doprovodné kulturní a společenské akce). Dokonce byla vydána životopisná kniha o sv. Janu Neumannovi, kterou napsal P. Pavel Liška.

Během těch dvou let jsme jako přípravná komise měli společně 21 řádných zasedání, což po každé obnášelo minimálně dvě až tři hodiny intenzivní práce. Kromě toho jsme se operativně setkávali v terénu, jak bylo třeba. Musím konstatovat, že všichni se úkolu ujal s nasazením a že zástupci všech zainteresovaných odborů Městského úřadu v Prachaticích svým vstřícným přístupem velice přispěli ke zdárnému průběhu oslav i všech ostatních akcí.

Čím víc se blížilo datum pouti - 18. červen 2011 -, tím víc bylo znát, že každý velmi intenzivně pracuje na svěřených úkolech. Musela se začít připravovat realizace liturgie na náměstí v Prachaticích; na přípravě spolupracovalo jak Biskupství českobudějovické, tak Město Prachati-

ce a místní farnost pod vedením vikáře Josefa Sláčka.

Co se týče liturgie, není to nic jednoduchého, v „polních podmínkách“ připravit důstojnou bohoslužbu, zvláště když se má konat na neobvyklém místě (náměstí), za asistence televizních kamer a za přítomnosti biskupské konference, papežského legáta, zástupců státní správy a významných hostů z domova i ze zahraničí. Musí se zkombinovat a skloubit technická stránka věci s tou duchovní.

Bylo nutné zajistit dvě pódia – jedno pro slave-ní mše sv., druhé pro chrámové sbory a doprovodné akce, jako např. koncerty, divadla... Dále bylo potřeba perfektně ozvučit celé náměstí, připravit obří obrazovku, stanoviště pro kamery České televize, zajistit zdravotní službu, toalety pro poutníky, policejní dohled, vyhradit prostory a jednotlivé sektory na náměstí, zkoordinovat pořadatelskou službu... Kromě toho bylo nutné zajistit ubytování pro biskupy a další hosty a prostory pro řádné zasedání ČBK. Biskup mons. Jiří Paďour pak pečlivě připravil několik variant programu pro papežského legáta a zajistil mu tak příjemný pobyt v naší diecézi.

Prostě: tomu, aby mohla na náměstí v Prachaticích proběhnout důstojná poutní mše sv. s papežským legátem a biskupy, předcházelo mnoho intenzivních příprav a byl to výsledek veliké spolupráce všech zúčastněných stran.

Pak se přiblížil příjezd papežského legáta kard. Rigaliho. Bylo rozhodnuto, že osobní doprovod během jeho návštěvy budou poskytovat P. Zdeňk Mareš a P. Vlastimil Kročil. Měli za úkol doprovázet ho od příletu do ČR až po odlet zpět

do Filadelfie. Oba mu byli během jeho pobytu plně ve všem k dispozici, hlavně jako tlumočníci a řidiči.

Já jsem byl panem biskupem Paďourem pověřen přípravou liturgie Národní pouti coby hlavní ceremoniál papežského legáta. Tento úkol vůbec nebyl jednoduchý, neboť všechno muselo být připraveno precizně, v součinnosti s pořadatelskou službou, se štábem televize a s pracovníky, kteří zabezpečovali technický chod mše sv. Už několik týdnů předem jsem intenzivně komunikoval s P. Vladimírem Málkem, který přímý přenos v televizi komentoval. Pro takové televizní přenosy bývá vypracován podrobný scénář, který má k dispozici režisér přenosu, komentující a ceremoniář. Takový scénář je velmi podrobný, vše je spočítáno na minuty, ba na vteřiny, a každý záběr je velmi podrobně a profesionálně popsán.

Podstatnou součástí přenosu je dostatečné ozvučení pódia, kde se slouží mše sv. Mikrofony musí perfektně snímat zvuk od sedes, ambonu a oltáře. Dále musí být k dispozici několik dalších mikrofonů, například k tlumočení. To vše zabezpečovala ozvučovací firma podle našich liturgických požadavků.

Když se připravuje slavnostní mše svatá na takovém místě, jako je např. náměstí, je samozřejmě nutné dopravit tam všechny předměty, které jsou k liturgii nutné. Sestavili jsme velmi rozsáhlý seznam věcí, které budou potřeba, a nesměli jsme zapomenout na žádný detail (např. na zvonek, který se používá při proměňování). Museli jsme odhadnout, kolik bude potřeba hostií a mešního vína; kolik kněží bude podávat svaté přijímání, atd. Opatřili jsme třicet deštníků v papežských barvách, které sloužily jako znamení při podávání svatého přijímání. Na poutní mši sv. jsme nechali vyrobit speciální oltář a ambon, aby svými rozměry vyhovovaly liturgii na pódiu (s tím souvisela i květinová výzdoba oltáře a pódia). Bylo třeba zajistit dostatek ornátů pro biskupy a hlavní koncelebranty. Nejvíce věcí k liturgii se dovezlo z českobudějovické katedrály (především ornáty); některé se zapůjčily z Kájova a Českého Krumlova, samozřejmě i z místního prachatického kostela. V sobotu ráno muselo být všechno na místě. (Biskupové a významní hosté měli speciální ornáty, které podle přesného jmenovitého seznamu obdrželi ve farním kostele sv. Jakuba, kde se řadili do liturgického průvodu.)

Liturgie má svou strukturu, ke které patří čtení Božího slova, prosby věřících, nesení darů a liturgický zpěv. Touto službou jsou při liturgii pověřeny různé osoby. Na pouti v Prachaticích to byli jak místní věřící, tak i zástupci německé strany, členové spolku Ackermann-Gemeinde. Zapojili se jak do čtení Božího slova a přímluv, tak do přinášení darů a liturgického zpěvu.

Důležitou součástí liturgie na náměstí byla pořadatelská služba, kterou měl na starost P. Roman Dvořák. Byl to velmi zodpovědný úkol, protože nešlo pouze o udržení pořádku, ale pořadatelé také úzce komunikovali s asistencí a zapojovali se do dění liturgie, například během svatého přijímání odváděli kněze na předem určená místa, která pak označili deštníky

v žlutobílých barvách.

Podstatnou součástí liturgie je asistence. Ta byla složena z bohoslovců českobudějovické diecéze a čtyř zkušených ministrantů z Českého Krumlova. Tento tým musel být perfektně sešrán, aby se vše konalo důstojně, v klidu a pokoji, bez jakýchkoli zmatků nebo časových prodlev. Každý člen asistence měl svůj úkol, za který byl plně zodpovědný a musel ho splnit.

Samozřejmě, že poutní mši předcházela veliká příprava teoretická i praktická. Už několik týdnů předem jsme v Praze v kněžském semináři společně pilovali detaily, zapisovali jsme všechny možné varianty, které mohou nastat, a vymýšleli řešení problémů, které by mohly nastat. Vše jsme intenzivně konzultovali s televizním týmem a chrámovým sborem, který měl na starost liturgický zpěv.

V pátek 17. června odpoledne jsme v Prachaticích dokončovali ty nejposlednější přípravy a nácviky. Večer jsme ve farním kostele sv. Jakuba připravili mešní roucha pro biskupy a hosty a všechno jsme ještě jednou bod po bodu pečlivě prošli. Ke spánku jsme se uložili dávno po půlnoci.

A moc jsme se nevyspali. V sobotu 18. června již v 6 hodin ráno jsme s členy asistence prožili v kostele soukromou mši sv., při které jsme svatému Janu Neumannovi vložili do rukou zdárný průběh celé poutní liturgie. Myslím, že nepřeháním, když řeknu, že jak já, tak i bohoslovci jsme tuto mši prožili s hlubokou vroucností a odevzdáním, připraveni posloužit co nejlépe ke cti svatého Jana Neumanna. Hned po této mši se čas začal velice rychle odvíjet. Ještě jsme na náměstí rychle zkontrolovali květinovou výzdobu, která byla ráno přivezena z Českých Budějovic, nanosili jsme všechny liturgické předměty na místo a upravili na pódiu sedadla pro koncelebranty. Poněkolikáté jsme si potvrdili, že každý ví, co má dělat, a pak již nastal čas příjezdu papežského legáta kard. Rigaliho, jeho přivítání a příprava na mši sv.

Nastala chvíle, na kterou jsme se dva roky připravovali – poutní mše svatá s papežským legátem na Velkém náměstí v Prachaticích. Ve stanovený čas jsem jako hlavní ceremoniář vydal liturgický pokyn „Procedamus“ a průvod se z kostela odebral ke mši svaté. Začalo to! V tu chvíli jsem se spolehl na moc-

nou ochranu sv. Jana Neumanna i na zodpovědnost asistence. A pak jsme již všichni společně s panem kardinálem Rigalim prožili úžasné duchovní společenství. Ti, kteří tam osobně byli, vědí, jaká to byla atmosféra. A ti, kteří s námi byli spojeni skrze televizní přenos, jistě také prožívali úžasný duchovní zážitek.

Když jsme se potom vrátili do kostela, naše společná slova zněla: „Deo gratias“ – „Bohu díky“. Jistě ta slova byla upřímná. Svatý Jan Neumann nad námi skutečně držel ochrannou ruku, takže i počasí vydrželo. Ještě nás čekal úkol všechno po mši sv. uklidit a připravit farní kostel na další duchovní program – na poutní kázání kardinála Miloslava Vlka a na závěrečné odpolední pozhánání.

Myslím, že jsme všichni byli šťastni, že jsme to zvládli a že atmosféra při mši sv. byla skutečně radostná, pokojná a duchovní. Bylo to také díky laskavému přístupu papežského legáta, kardinála Justina Rigaliho, ale také díky všem, kteří svůj úkol při liturgii výborně zvládli – především naši českobudějovičtí bohoslovci. Stálo za tím mnoho úsilí, práce a námahy všech zainteresovaných stran.

Bohu díky za to a Pán Bůh zaplať všem, kteří se na pouti jakkoli podíleli. Svatý Jan Neumann z toho měl v nebi jistě velikou radost.

P. Václav Pícha

Kard. Rigali odchází po mši sv. z náměstí

Kardinál Rigali a čeští i moravští biskupové na Lomečku

V předvelikonoční době jsme se od pana biskupa Jiřího dozvěděly, že na červnovou Národní pouť k sv. Janu N. Neumannovi do Prachatic byl Svätým otcem Benediktem XVI. jmenován papežský legát kardinál Justin Francis Rigali z Philadelphie. Při svém pobytu na jihu Čech, kromě jiných míst, navštíví společně s biskupy České biskupské konference i náš Lomeček, kde budou sloužit mši sv. a společně povečeří.

Z této zprávy jsme měly radost, ale zároveň vyvstaly i starosti, jak vše důstojně zařídit a zvládnout. Díky organizační schopnosti koordinátora oslav, generálního vikáře P. Adolfa Pintíře, byly postupně dolaďovány drobnosti, aby vše proběhlo v pokoji a také radosti z této cti, která se našemu poutnímu místu a naší komunitě dostala.

My mladší sestry jsme si rozdělily úkoly, která bude za co zodpovídat při přípravě liturgie i večerního pohoštění. Velkými pomocníky v zajištění liturgie byli sekretář biskupa Jiřího Mgr. Pavel Ambrož a pastorační asistent českobudějovického děkanství Mgr. Štěpán Hadač. O hudební doprovod a zpěv se postaral chrámový sbor z Tábora v čele s varhaníkem Ladislavem Šotkem. Na přípravě a průběhu slavnosti se tak podílelo velké množství lidí a dobrodinců. Všem patří upřímné Pán Bůh zaplat!

Nadešel očekávaný čtvrtek 16. června 2011. Už po 16. hodině se na Lomečku začali objevovat první poutníci, někteří dorazili pěšky, jiní autem a také dorazilo několik autobusů.

Asi v 17.45 přijel autobus s biskupy z Prachatic a krátce před 18. hodinou zvony ohlásily příjezd papežského legáta kardinála J. F. Rigaliho a jeho sekretáře Mons. Hennessy. Spolu s nimi dorazili Mons. Duka, Mons. Baxant, P. Dr. Zdeněk Mareš, Th. D., který zajišťoval překladatelskou službu, a P. Dr. Vlastimil Kročil coby řidič. V 18 hod. za zvuku lomeckých zvonů a zpěvu písně „Chválu vzdejme“ vyšel z kláštera dlouhý liturgický průvod 14 biskupů a asi 20 kněží.

Biskup mons. Jiří Padour vítá přítomné

Mše sv. byla sloužena latinsko-česky. V úvodu přítomné pozdravil a přivítal českobudějovický biskup Mons. Jiří Padour: „*Nejmilejší bratři a sestry! Vítám vás všechny na Lomečku u Panny Marie. Jste zvyklí sem chodit a být překvapováni různými návštěvami. Letos se uskutečňuje zasedání České biskupské konference v Prachaticích při příležitosti 200. výročí narození Jana Nepomuka Neumanna. Přijel mezi nás papežský legát kardinál Rigali, kterého tady srdečně mezi námi vítám! (...) Vítám také své spolubratry biskupy při této příležitosti tady na Lomečku. Mezi nimi zvláště vítám pana kardinála Vlka, který tady byl jako biskup a je i rodák z této diecéze a vy všichni ho máte rádi. Jako zvláštní přivítání bych chtěl uvést našeho nového kolegu, otce biskupa bratra Jana Vokála, který, jak víte, byl nedávno uveden jako nový biskup královehradecký.*“ Následovalo několik anglicky pronesených slov k přivítání

vítání pana kardinála Rigaliho a předání kytice S. M. Mladou.

Pak se ujal italsky slova hlavní celebrant, papežský legát kard. Justin Francis Rigali: „*Jsem velmi vděčný za milé přijetí, kterého se mi dostává. Zvláště chci poděkovat Mons. Padouroví, ale i vám všem. Je velikou radostí pro mě přijít i na toto místo jménem Svätého otce. Dostává se mi ze strany Svätého otce veliké pocty, že jeho jménem mohu pozdravit vás všechny, mohu vás povzbudit ve víře a lásce, kterou k vám projevuje. Včera jsme měli možnost slavit Nejsvětější oběť v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze, v sobotu budeme slavit mši sv. v Prachaticích a mezi tím, tedy v tuto chvíli, můžeme projevit úctu Matce Boží Panně Marii společně s vámi.*“ Poté již pokračovala mše sv., jejíž formulář byl nazván: „*Panna Maria, Matka krásného milování*“. Homilii pronesl plzeňský biskup Mons. František Radkovský.

Na závěr mše sv. pak ještě promluvil kardinál Rigali: „*Je mojí velikou radostí, že mohu být, milí věřící, spolu s vámi na tomto místě a tak vyjádřit svědectví o Boží lásce. Poselství Svätého otce je velmi krátké a velmi jasné. Svätý otec vás vybízí k tomu, abyste zůstali věrní Ježíši Kristu, jeho evangeliu a církvi. Takovýto křesťanský život naplněný krásou byl prožíván po kolik staletí zde v této zemi, v České republice. Nyní se tedy povzbuzení touto Eucharistií snažme žít toto poselství, k němuž nás Svätý otec vyzývá: ve věrnosti k Pánu Ježíši, jeho evangeliu a jeho církvi pod ochranou Panny Marie. Nyní již vám udělím, jménem Svätého otce, požehnání.*“

Za zpěvu „Salve Regina“ se pak liturgický průvod odebral do kláštera, kde byla pro biskupy a jejich doprovod připravena večeře. Po ní biskupové odjeli do Prachatic. Pan kardinál Rigali s doprovodem zašel ještě do kostela, kde setrval v tiché modlitbě a uctil sošku Panny Marie Lomecké. Krátce před 21. hodinou za zvuku zvonů opouštěl Lomeček.

Pane, děkujeme za tento den plný milostí pro každého z nás i pro naše poutní místo!

S. M. Benedikta, S. M. Klára

Kard. Rigali uctívá sošku lomecké Madony

Všichni se shodujeme na tom, že to byl den zážraků - jen počasí je toho svědkem. Všude v okolí přelilo a nad Prachaticemi byl „deštník“, který nedovolil, aby to krásné společenství na náměstí zmoklo.

Ptáte se, jak jsme prožívaly přípravu na onu vzácnou návštěvu? Pokojně a s důvěrou jsme vše svěřovaly přímělu našeho milovaného „Janíčka“ a potvrdilo se, že důvěra je úžasná síla.

Po praktické stránce jsme se snažily připravit vše tak, aby byli všichni spokojení. A zdá se, že se vše vydařilo!

Naše vděčnost asi jen tak rychle neodezní a vzpomínka na papežského legáta kard. Justina F. Rigaliho zanechala asi ve všech nesmazatelnou stopu - je to krásný, milující člověk s noblesním vystupováním, který opravdu důstojně reprezentuje své postavení a službu v církvi... Bylo dojemné, jak laskavě jednal s pacienty v našem hospici, jak skromně vystupoval při osobním setkání - v jeho blízkosti bylo dobře!

Mše svatá v naší kapli byla asi pro všechny vzácným prožitkem - tolik osobností v tak malém prostoru, to se jen tak nestává - jsme rády, že to všichni „přežili“...

Ze prachatickou komunitu
sester sv. Karla Boromejského
S. M. Angela

Kard. Rigali navštívil prachatický hospic

Zleva: PhDr. Robert Huneš, kard. Justin Rigali, MUDr. Petr Koptík

Je pátek podvečer. Papežský legát Justin Francis kardinál Rigali, arcibiskup filadelfský, před chvílí navštívil několik z našich pacientů. S každým se pomodlil, promluvil, požehnal mu, pohladil pravicí i úsměvem, poklonil se Pánu v hospicové kapli.

Při výkladu o rodném domě sv. Jana N. Neumanna bylo zřetelné, jak mu myšlenky na ochránce jeho filadelfské arcidiecéze běhají v mysli a skládají se souvislosti. V čase psaní těchto řádek slouží kard. Rigali mši sv. se všemi českými a moravskými biskupy v místnosti, kde se sv. Jan N. Neumann narodil - dnešní kapli kláštera boromejek v Prachaticích. Jistě vkládají na patěnu vše, s čím přijeli na pout' ke cti velkého prachatického rodáka. Snad i jeho význam přesahující naše běžné představy. Čech po mamince, Němec po tatínkovi - typický Šumavák. Přímluvce za svornost mezi národy? Narozen v srdci Evropy, zemřel za Velkou louží. Sjednotitel kontinentů? Křehký postavou, velký činy - zbudoval desítky škol a kostelů, zakladatel novodobého amerického školství. Nedoceňný patron stavitelů, učitelů? S čím se v rodném Janově domě ještě asi potkám? Kéž by s doceněním a přilnutím k němu jeho vlastními rodáky.

Robert Huneš, ředitel Hospice sv. Jana N. Neumanna v Prachaticích

Ohlédnutí za poutí k sv. J. N. Neumannovi

18. června 2011 vyvrcholila v Prachaticích pout' k sv. Janu N. Neumannovi, významnému prachatickému rodákovi a filadelfskému biskupovi. Osoba sv. Jana Nepomuka Neumanna a jeho působení nás doprovázela nejen během této pouti, ale také při náročných a dlouhých přípravách. Přípravy byly výjimečné tím, že se instituce jako Město Prachatic, Římskokatolická farnost Prachatic a Biskupství českobudějovické spojily v jeden velký pracovní tým, který se dokázal domluvit a doslova „táhnout za jeden provaz“. Samotný poutní den začal slavnostním průvodem, kterého se zúčastnili poutníci ze všech koutů naší republiky i zahraničí. Poté následovala slavnostní mše za účasti významných osobností, v čele se současným filadelfským arcibiskupem a papežským legátem kardinálem Justinem F. Rigalim.

Po mši sv. se poutníci mohli seznámit s městem, navštívit rodný dům sv. Jana N. Neumanna, prohlédnout si expozici v městském muzeu a výstavu fotografií v Hospici sv. J. N. Neumanna nebo si vychutnat hudební program na prachatickém náměstí. V odpoledních hodinách byla pout' zakončena poutním kázáním a slavnostním požehnáním v kostele sv. Jakuba.

Pro děti a i rodiče začal odpolední doprovodný program loutkovou pohádkou Pinocchio, po které si každý mohl vybrat buď hudební program nebo stanoviště rytířů, hokejových klubů NHL, výukové stanoviště, které ho provedlo stoletím páry v Parkáně nebo tvořivé stanoviště s Indiány v hospicovém parku. Zajímavý byl i program o dětství sv. Jana N. Neumanna, který byl připraven v Městském muzeu. V hospicovém parku si ještě mohli vychutnat krásné představení žáků 7. tř. ze Základní církevní školy Rudolfovská z Českých Budějovic s paní učitelkou Evou Puchtovou pod názvem „Tři biblické příběhy“. Tímto bych jim ráda poděkovala za jejich účast a obohacení programu poutě.

Závěr poutě patřil biskupskému požehnání, které poutníkům udělil mons. Pavel Posád již za velkého deště. Ale jak nám všem připomenul, co by to bylo za pout', kdybychom nebyli ochotni něco obětovat.

Ráda bych poděkovala všem, kteří při organizaci poutě pomáhali, kteří se jí zúčastnili a kterým se připravený program líbil a náležitě si jej užili. Díky sv. Janu N. Neumannovi, který nad námi po celou dobu držel ochrannou ruku.

Markéta Grillová

Ohlédnutí za prachatickou poutí očima jednoho z členů doprovodu papežského legáta

Přípravy na oslavu 200. výročí narození svatého Jana Nepomuka Neumanna byly v plném proudu a organizační komise, složená ze zástupců města Prachatic a českobudějovické diecéze, pracovala velmi intenzivně a svědomitě. Když byla v polovině dubna t. r. zveřejněna zpráva Svatého stolce o tom, že papež Benedikt XVI. jmenoval svým zvláštním vyslancem filadelfského arcibiskupa a kardinála Justina Rigaliho, byla to pro někoho asi zpráva překvapující, ale současně potěšující a milá, neboť si všichni uvědomovali, že nynější nástupce sv. Jana N. Neumanna na biskupském stolci ve Filadelfii bude tím nejlepším reprezentantem při takovéto příležitosti. Pro pisatele těchto řádek bylo mimořádnou ctí, když byl jmenován oficiálním členem doprovodu toho, který byl vyslán do České republiky jako osobní zástupce Svatého otce, aby promlouval jeho jménem a utvrzoval své bratry ve víře.

Dříve však, než se uskutečnila vlastní návštěva, bylo zapotřebí vše dobře připravit a zorganizovat. Nelze pochybovat o tom, že taková návštěva byla i pro diecézního biskupa Jiřího velkou poctou a projevem uznání, neboť vůbec poprvé v dějinách diecéze se očekával příchod papežského legáta; tím však nebylo umenšeno nic z odpovědnosti, kterou měl biskup-hostitel za celý průběh návštěvy. Nešlo zdaleka a pouze jen o to, aby byla dobře připravena sobotní pout' v Prachaticích (18. června) - na tom již ostatně pracovala dlouho předtím zmíněná komise -, nýbrž bylo nutné důkladně připravit celý program pobytu kardinála Rigaliho v České republice.

S vědomím, že se jedná nejen o církevní, nýbrž i celospolečenskou událost a očekávaný host nepřichází jen sám za sebe, ale jako reprezentant Svatého otce, tedy i reprezentant hlavy státu Vatikán, se přípravy dobře rozvíjely díky dobré komunikaci a všestrannému zájmu institucí státních, církevních i soukromých. Kdo měl možnost sledovat takřka celý „zblízka“ celý průběh návštěvy, nemohl přejít bez povšimnutí např. vynikající spolupráci Policie ČR a mnoha dalších organizátorů, čímž se této návštěvě dostalo důstojného a reprezentativního rozměru. Nermalou měrou tomu přispěl i p. Král z Českých Budějovic, který bez jakýchkoliv finančních nároků zapůjčil pro papežského legáta limuzínu zn. Mercedes.

Přestože pan kardinál Rigali po příletu z amerického kontinentu neměl příliš mnoho času k aklimatizaci, svého poslání papežského legáta se zhostil skvěle. Je pravdou, že patří k nejzkušenějším mužům církve, vždyť prožil téměř třicet let ve službách Svatého stolce (včetně studií pak 33 let) - nejprve čtyři roky jako vatikánský diplomat a poté jako nejbližší spolupracovník papežů Pavla VI., Jana Pavla I. a Jana Pavla II. - nicméně, kdokoli se s ním osobně setkal, vnímal sílu charizmatu, která nevyplývá z profesionality, ale z harmonie duchovního života. Intelligence a současně skromnost, vzdělanost a zároveň autentická pokora, pevná víra spolu

se smyslem pro život v dnešním světě, tak nějak by se daly vyjádřit charakteristické rysy jeho osobnosti. Ovládá perfektně několik světových jazyků a nemá problém střídát je dle potřeby. I když nezná náš milovaný jazyk český, komplikovaný mnohdy i pro nás samé, rozhodl se alespoň část svého kázání při mši svaté na prachatickém náměstí přeložit právě v naší mateřštině. Moc mu záleželo na tom, aby mohl promluvit jazykem sv. Jana, a když jsem se ho snažil odradit od tak odvážného úmyslu (protože vím, jak obtížná je česká výslovnost pro anglicky mluvícího cizince), nedbal mých námitek a slíbil, že s mojí pomocí se bude poctivě po večerech učit správnou výslovnost. A tak se i stalo. Jeho houževnatost a píle byly obdivuhodné... opakoval, vyslovoval a učil se, takže když na prachatickém náměstí po skončení evangelia shromážděný lid uslyšel z úst papežského legáta český pozdrav: „Chvála Kristu!“ odpovědí byl zcela spontánní potlesk, který se pak znovu opakoval po další větě: „...přicházím jako mimořádný vyslanec Jeho Svatosti papeže Benedikta XVI. Zdravím vás jeho jménem a ujišťuji o jeho duchovní blízkosti a jeho hluboké lásce k vám v Kristu Ježíši, našem Pánu“.

Stejně jako byl pan kardinál vítán a nadšeně pozdravován lidmi na Velkém náměstí v Prachaticích, kterým žehnal, vkládal na ně ruce a zdravil se s nimi, byl vítán všude, kam přišel. Jedním z duchovně silných zážitků však byla i návštěva prachatického hřbitova, kde se nachází hrob rodičů sv. Jana. Toto „zastavení“ bylo součástí soukromého programu a bylo přítomno jen několik málo lidí. Při příchodu k bráně hřbitova bylo na tváři pana kardinála vidět hluboké pohnutí, zvláště pak, když mi opakoval s dojetím, že i na tomto místě budeme znovu děkovat za sv. Jana, tentokrát rodičům. Pak pokle-

kl na okraj hrobu a v tomto postoji pokory - pro nás poněkud nezvyklém - zůstal dlouho v tichosti a usebraně se modlil... dlouze a tiše... a vůkol bylo slyšet jen líbezný zpěv nebeského ptactva a šumějící stromy, s nimiž v tu chvíli jakoby vítr skotačil a při všem jejich vzájemném skotačení dokázal ještě rozeznat i stahující se mračna... Stejně jako je možné z prachatického hřbitova přehlédnout široký a táhlý horizont Šumavy, tak bylo možné v ten přítomný okamžik dohlédnout až k horizontu věčnosti... dlouze a tiše se modlil a modlitba u hrobu rodičů sv. Jana byla zakončena společně vděčnou vzpomínkou i na rodiče pana kardinála a na všechny rodiče, kteří se dokázali obětovat a předávat víru svým dětem. A kytice v papežských barvách položená na hrob rodičů, na které bychom měli vždy s vděčností a láskou pamatovat, připomínala tuto hlubokou modlitbu velkého muže církve, kardinála a pokorného služebníka, jenž se krátce poté, znovu vroucně modlil u křtitelnice v prastarém kostele sv. Jakuba v Prachaticích, kde byl sv. Jan pokřtěn.

Jak jsem se mohl přesvědčit, mnozí z účastníků prachatické pouti byli dojata i naplněni nepopsatelnou radostí ze setkání s papežským legátem. Prožili úžasnou zkušenost víry, kterou těžko sdělit slovy. Mnozí ještě vzpomínali na návštěvu Svatého otce v České republice, kterou pan kardinál rovněž připomněl v kázání, a tak někteří dokonce řekli: „Jakoby mezi námi byl sám Svatý otec.“ Ano, byť jen na krátký čas, kardinál Justin Rigali - jakožto papežský legát - zcela zvláštním způsobem ztělesňoval papežovu lásku, dobrotu a jeho blízkost k nám. Přinesl nám všem povzbuzení ve víře a dny prožité v jeho blízkosti byly hlubokým duchovním zážitkem a skutečným pohlazením na duši.

Zdeněk Mareš

Kard. Justin Rigali s doprovodem u hrobu rodičů sv. J. N. Neumanna.

Setkání s kardinálem Justinem Rigalim

V sobotu 11. června letošního roku bylo Svátým stolicí oznámeno, že jsem byl jmenován do doprovodu papežského legáta kardinála Justina Rigaliho při jeho návštěvě v České republice u příležitosti 200 výročí narození sv. Jana Nepomuka Neumanna. Tato zpráva pro mne byla velkým překvapením, které jsem přijímal s velkým očekáváním, ale i s posvátnou bází. Uvědomoval jsem si, že v životě místní církve v České republice taková událost přichází po mnoha desetiletích a ne každá generace věřících může přivítat ve své diecézi vyslance Svatého otce. Pro českobudějovickou diecézi to bylo poprvé a osoba sv. Jana Nepomuka Neumanna, od jehož narození uplynulo právě 200 let, k tomu byla tou nejlepší příležitostí.

Setkáním s papežským legátem kardinálem Justinem Rigalim na ruzyňském letišti se započala jeho šestidenní mise v České republice. Pan kardinál působil po celou dobu svého pobytu jako zkušený pastýř i diplomat, i když byl na místech svého předchůdce v biskupském úřadě J. N. Neumanna poprvé. Neustále projevoval svoji velikou vděčnost za milé přijetí, kterého se mu dostávalo všude, kam vstoupil.

Velmi na mne zapůsobila mše sv. v malé kapli rodného domu sv. Jana Nepomuka Neumanna v Prachaticích. Byli přítomni pouze čeští a moravští biskupové a několik řeholních sester-boromejek z místního kláštera. Pro papežského legáta Justina Rigaliho to byla jedinečná příležitost, kdy mohl neformálně promluvit k našim biskupům. Povzbudil je k trvalé a vzájemné

Mše sv. v rodném domě sv. J. N. Neumanna (kaple kláštera sester sv. K. Boromejského)

BRATŘI KAPUCÍNI V SUŠICI
srdečně zvou na

SLAVNOST PORCIUNKULE
Panny Marie Královny Andělů

Úterý 2. srpna 2011
klášterní kostel sv. Felixe v Sušici

Mše sv.:

9.00 - hl. celebrant **P. Vítezslav Holý**
11.00 - hl. celebrant **mons. Pavel Posád**
18.15 - hl. celebrant **P. Jozef Timko**,
provinciál kapucínů v ČR

Příležitost k svátosti smíření od 8 hod.

PODMÍNKY PRO ZÍSKÁNÍ
PLNOMOCNÝCH ODPUSTKŮ:

Základní:

- * být v milosti posvěcující (sv. smíření týden před nebo týden po úmyslu získat odpustky)
- * přistoupit ke sv. přijímání
- v den úmyslu získat odpustky
- * modlitba na úmysl Svatého otce

Zvláštní:

- * navštívit kostel, kde lze získat odpustky
- * tam se pomodlit Vyznání víry, Modlitbu Páně a libovolnou mariánskou modlitbu

bratrské lásce, kterou vnímá jako základní předpoklad pro úspěšnou biskupskou službu církvi v České republice.

Hluboké dojetí jsem prožíval i ve chvílích, kdy kardinál Justin Rigali před mší svatou navštívil nemocné v místním hospici a uděloval jim své požehnání. Byl velmi potěšen krásným prostředím a rodinnou atmosférou prachatického hospice. Řeholním sestrám sv. Karla Boromejského s upřímností po mši svaté poděkoval za jejich obětavou a vyčerpávající službu dlouhodobě nemocným.

Srdečného přijetí od věřících se dostalo kardinálovi Justinu Rigalimu na mariánském poutním místě Lomec i na poutním místě Nejsvětější Trojice na Křemešnicku. V kostele zasvěceném Jménu Panny Marie na Lomečku jsem si uvědomoval jeho hlubokou víru, když se s velikou úctou modlil před maličkou sochou Pan-

ny Marie. Na obou těchto posvátných místech se pan kardinál mohl osobně setkat s věřícími a povzbudit je ve víře.

Po celou dobu svého pobytu v českobudějovické diecézi kardinál Justin Rigali nepřestával obdivovat naši živou a hlubokou úctu, které se dostává sv. Janu Nepomuku Neumannovi; i přesto, že se jeho velké duchovní dílo uskutečnilo daleko za oceánem.

Na závěr mohu říci, že se otci biskupovi Jiřímu Paďourovi podařilo důstojným způsobem tuto mimořádnou událost českobudějovické diecéze připravit a tím velmi přispět k tomu, aby papežský legát kardinál Justin Rigali velmi odpovědně a s duchovní láskou naplnil mimořádné poslání, ke kterému ho pověřil Sv. otec Benedikt XVI. při příležitosti 200 let od narození sv. Jana Nepomuka Neumanna.

P. Vlastimil Kročil

Umělecká díla z českobudějovické diecéze na výstavě ROŽMBERKOVÉ

Ve Valdštejnské jízdárně v Praze probíhá výstava „*Rožmberkové – rod českých velmožů a jeho cesta dějinami*“, uspořádaná Národním památkovým ústavem, ú. o. p. v Českých Budějovicích k 400. výročí vymření rodu Rožmberků. Tento slavný šlechtický rod patřil k nejmocnějším a v době husitské revoluce byl hlavní mocenskou oporou katolické církve v zemi. Rožmberkové stáli u zrodu řady významných klášterů jako např. cisterciáckého kláštera ve Vyšším Brodě (1259), minoritského v Českém Krumlově (1357), augustiniánského v Třeboni (1367), paulánského v Krumlově (1495) či zřízení jezuitské koleje v Českém Krumlově (1584), která měla velký význam pro katolickou obnovu jižních Čech. Mocný rod vystavěl také řadu monumentálních kostelů jako např. v Bavorově, Českém Krumlově, Dolním Dvořišti, Frymburku, Horní Stropnici, Chvalšínách, Kájově, Soběslavi aj. Oldřich z Rožmberka pozval roku 1451 do Českého Krumlova sv. Jana Kapistránského, a to v době, kdy tohoto proslulého kazatele panovník Jiří z Poděbrad nechťel pustit do husitstvím nakažené země. Rožmberské domini-um pokrývalo koncem 16. století značnou část jižních Čech, včetně měst Bechyně, Třeboně, Nových Hradů, Českého Krumlova, Prachatic (od 1501) a Vimperka (od 1563). Poslední mužský člen rodu Petr Vok z Rožmberka (1539-1611) odpadl roku 1562 od katolické víry k luteránům a posléze (r. 1582) přestoupil k Jednotě bratrské. Zemřel bezdětný v 72 letech v Třeboni. Rožmberské domini-um částečně zdědili Švamberkové a navázalo na ně jihočeské panství Eggenbergů a později Schwarzenbergů.

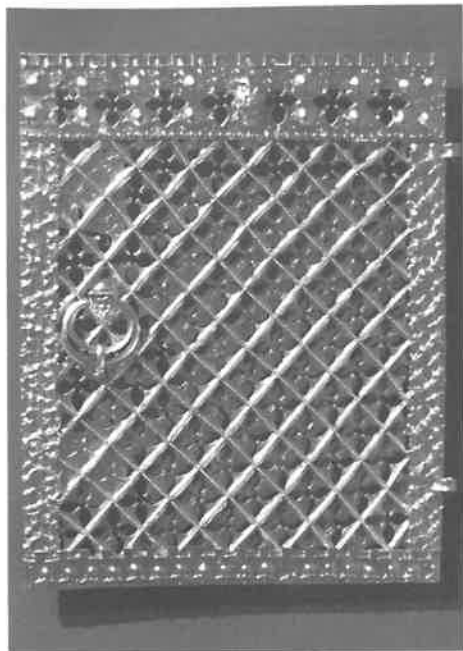
Z církevních objektů v českobudějovické diecézi bylo na výstavu zapůjčeno celkem 28 předmětů a kromě toho je tu možno spatřit několik děl, pocházejících ze sbírek bývalého Diecézního muzea v Českých Budějovicích či z majetku farností, která si přivlastnily státní instituce. Nejvíce předmětů bylo zapůjčeno z Kájova: celkem **12 ks deskových obrazů apoštolů, odpustkové desky** (po r. 1484), **socha Madony** z kaple sv. Jana Nepomuckého, **socha sv. Víta** z Mezipotočí, **reliéf Smrti Panny Marie** a kovaná **mřížka sanktuáře** (po r. 1480); z Borovan byla zapůjčena **socha Piety** (kol. 1466), z Trhových Svinů **socha Madony s Ježíškem** z hlavního oltáře (dat. 1520) a dvě **krycí desky** z téhož oltáře, z Libínského Sedla (farnost Prachatice) **sochy sv. Jakuba a Jana Křtitele** (kolem 1500), z Třeboně **Krucifix z Majdaleny** (1. pol. 15. stol.), z Loučovic (farnost Vyšší Brod) kamenný **almužní sloupek** (kol. 1500), ze Soběslavi **cínová křtitelnice** (1501). Krom toho byla zapůjčena dvě mimořádná díla, která s Rožmberky přímo nesouvisí, a sice cisterciácký milostný **obraz Madony Zlatokorunské** (kol.

Socha Madony z hlavního oltáře děkanského kostela v Trhových Svinech (dat. 1520).

1410) a opuková milostná **socha Madony z Vimperka** (1400-1410). Cisterciácký klášter ve Vyšším Brodě, založený roku 1259 Vokem z Rožmberka jako projev vděčnosti Bohu za jeho záchranu před utonutím ve Vltavě, zapůjčil rozměrný **obraz „Glorifikace 500. výročí založení kláštera Vyšší Brod“** (1759), **portrét Petra Voka** s Řádem lebký (kol. 1750), **portrét Petra Voka** (zač. 17. stol.), **sochu sv. Mikuláše** z Vyššího Brodu (původně z kostela v Rožmberku, 1380-90), kopii milostného **obrazu Madony Vyšebrodské** (1939, originál po r. 1420) a z klášterní galerie **reliéf Smrti Panny Marie** (kol. r. 1520) a **reliéf klečícího Viléma z Rožmberka** před křížem (1597). Z bývalého Diecézního muzea a z majetku farností (který tu ovšem není přiznán) zde můžeme spatřit např. **rožmberskou kasuli** z Třebo-

ně (2. pol. 14. stol., dnes Jihočeské muzeum v Č. Budějovicích), **gotické ciborium** (kol. 1450), **sochy sv. Magdaleny** z Čakova (1520-25), **Madony ze Suchdolu** nad Lužnicí (po r. 1400), **Madony ze Svěrázu** (kol. 1420), **Krucifixu z Boletic** (kolem r. 1450) obraz **literátského bratrstva z Prachatic** (1604), deskové **obrazy z Trhových Svinů** (dnes Alšova jihočeská galerie v Hluboké n. Vlt.) aj. V případě Trhových Svinů se na výstavě podařilo částečně naznačit, jak asi vypadal původní pozdně gotický oltář jako celek včetně deskových obrazů i sochy Madony s Ježíškem. Dochovaly se i dřevěné desky, tvořící pozadí Madony, které jsou zdobeny řemeslně kvalitním vegetabilním ornamentem na rubové straně (na výstavě bylo možno vidět pouze neuměle malovanou stranu lícovou).

Kovaná mřížka z dvířek sanktuáře kostela
v Kájově 3. třetina (15. stol.)

Výstava, zabírající přízemí a část patra budovy Valdštejnské jízdárny, má svým rozsahem příjemný komorní charakter a nejen pro návštěvníka z jižních Čech je nesporně zajímavá. Vedle řady dalších uměleckých děl (např. portrétní obrazy Rožmberků z Lobkovické sbírky v Nelahozevsi aj.) jsou zde vystaveny i dobové listiny, knihy, technické přístroje, oděvy, zbroj, užité umění a jiné. Připomenuta je také rozsáhlá hospodářská činnost rodu, zejména rybníkářství. K dispozici je 200 stránkový „*Stručný průvodce výstavou Rožmberkové*“ s odbornými texty a kvalitními fotografiemi (red. prof. Jaroslav Pánek, DrSc.) Nedostatkem výstavy je ne vždy vhodná instalace některých předmětů, např. dvanácti desek z Kájova, gotické kasule z Třeboně a zvláště gotické sochy Madony z Vimperka, kterou prakticky není možné v prosklené vitrině nahlédnout bez rušivé reflexe bodových osvětlení, dále např. forma popisek na skle u bohoslužebných nádob, jen s velkou námahou přiřaditelných a čitelných. Řada exponátů nemá rožmberský původ, či je tento přinejmenším diskutabilní. Lze je ovšem chápat jako doplňující materiál pro představu o kulturním prostředí v době, která zaujímá přibližně 400 let.

Pozoruhodná a přínosná výstava, která má podle oficiálního vyjádření „*ambice stát se podobně prestižní jako již uskutečněné výstavy Rudolf II. a Praha, Karel IV. – Císař z Boží milosti nebo Albrecht z Valdštejna a jeho doba*“, je otevřena denně (včetně pondělí) od 10.00 do 20.00 hod. do 20. srpna 2011; poté se v modifikované formě přestěhuje do Zámecké galerie v Českém Krumlově. Podle sdělení pořadatelů budou exponáty na výstavě průběžně obměňovány, tak aby mohla být výstava navštívena i opakovaně.

Jiří Černý

Bouře neodradí – Procellae non terrent

Toto hrdé heslo je vytesáno- spolu s erbem - na průčelí zámku Božkov, sídlo rodiny Piřhovy. A v tomto duchu se konala v sobotním odpoledni 28. května t. r. neobvyklá slavnost.

V první části programu se na pozvání prof. Petra Piřhy sešli pozvaní hosté i další zájemci na rozcestí silnice a cesty vedoucí k zámku v Myštěvsi, aby tam byla požehnána socha Anežky Přemyslovny. Z pískovcového bloku ji obdivuhodně vytvořila 22letá studentka kamenosochařské dílny v Hořicích Alena Kubcová. Po proslovu prof. Piřhy, ve kterém na závěr zazněla výzva svaté přemyslovské princezny: „*Chraňte a zvelebujte mou zemi – je to vaše vlast,*“ sochu požehnali světící biskup královéhradecký Mons. Josef Kajnek a arcibiskup pražský Dominik Duka.

Účastníci setkání se pak přesunuli do cca 1 km vzdáleného zámku, kde slavnost pokračovala. V dalším proslovu prof. Piřha vysvětloval, proč se rozhodl – spolu s členy své rodiny – pořádat setkání k odhalení pamětní desky na této budově. Ta se stala totiž v padesátých letech minulého století místem naprosto protiprávní internace kardinála Josefa Berana, českobudějovického biskupa Josefa Hloucha, brněnského biskupa Karla Skoupého a rožňavského biskupa Roberta Pobožného. Spolu s nimi zde byly 5 let uvězněny i řeholnice. S. Fides Karolína Dostálová a S. Zdislava Marie Benešová (jediná dosud žijící, a to v Českých Budějovicích).

Ze slov prof. Piřhy cituji: „*Místo utěšeného života široké rodiny, místo klidu a soustředěné práce univerzitních profesorů a umělců, místo, kam při-*

cházeli ze široka lidé o pomoc a byli vždy přijati, změnilo se v uzavřené doupě zpuštění jedněch a trýzně druhých, kde se první opíjeli při hostinách a honech, druhí hladověli a trpěli zimou, jedni mysleli na příjemnost nestoudných výhod, druhí na spravedlnost budoucnosti. Těm druhým jsme se přišli poklonit.“

Na zámku proto visely česká i slovenská vlajka, zazněly zde hymny obou národů v podání žesťového kvintetu Hudby Hradní stráže, která k počtu vězňů byla vyslána prezidentem Klausem. Prof. Piřha dále řekl: „*Přišel jsem a pozval vás, abych před mnoha svědky řekl, že komunistům stejně jako nacismu jsou těžké zločiny proti člověku a lidstvu.*“

Posluchači pak vyslechli ještě další moudrá a kritická slova, tentokrát reflektující život v naší polistopadové společnosti, ale i tuto výzvu: „*Politici ať se přestanou zabývat příštími volbami, vzájemným osočováním a čachry, ale věnují se skutečným problémům. A novináři ať přestanou poštávat a rozeštvát. Ať nám poskytnou informace přesné a úplné – ne jen jejich ostré střepy, o něž se zraňujeme. Učitelé ať učí, rodiče ať vychovávají své děti, kněží ať mluví jasně o Desateru. Ať zkrátka každý pořádně dělá, co má dělat, a nekouká kolem, co by kde urval.*“

Ano, pane profesore... „*Svoboda není samozřejmost, je to plod vědomé sebekázně. Spravedlnost a demokracii nelze jen nějak dodržovat, je třeba je vytvářet.*“ Díky za mimořádný zážitek a poučení!

Helena Faberová,

Sdružení Ackermann-Gemeinde

Svatojánci na biskupství

Na zakončení školního roku 2010-11 jsme se s dětmi, které chodí na náboženství ve Svatém Janě nad Malší, vypravili na výlet do diecézního města. První a nejzajímavější zastávkou našeho putování byla budova českobudějovického biskupství. Olga Švecová z katechetického střediska se ochotně ujala role naší průvodkyně a ukázala nám všechna oddělení, která na biskupství jsou. Také nás vzala např. do kuchyně nebo jídelny, a nakoukli jsme i do některých kanceláří. Mile nás překvapilo, že Otec biskup Jiří si na nás při svém naročném programu udělal čas a mohli jsme se s ním setkat. Prohlédli jsme si společně mapu diecéze, na které jsme našli naši svatojánskou farnost. Otec biskup nám také ukázal svoji kapli a dal nám na památku obrázky. Na závěr návštěvy biskupství jsme se proběhli a nasvačili v biskupské zahradě, kde se nám moc líbilo. Přes zeď zahrady jsme se dívali na soutok Vltavy a Malše, která sem teče z našich hor. Navštívili jsme také klášterní kostel, v jehož úchvatném prostředí jsme se společně pomodlili. Vylezli jsme také na Černou věž a podívali se na biskupství ještě z výšky. Z výletu jsme si domů odvezli hezké vzpomínky.

Děti ze Svatého Jana n. M.

U příležitosti Svátku Těla a Krve Páně jsme již po třinácté v naší dobrovodské farnosti vytvářeli květinový koberec. Tuto tradici u nás založily sestry servitky, které nás shodou okolností týden po „Božím Těle“ po 15 letech opustily, aby odešly konat své poslání jinnam. Snad se nám i v příštích letech podaří v této krásné tradici pokračovat samostatně. Za všechny farníky děkujeme sestřičkám Giancarle a Theresii za vše, co pro nás za ta léta vykonaly. Dále také děkujeme všem, kteří se na výrobě koberců podíleli.

Václav Kříž, Dobrá Voda u Č. Budějovic

Genealogie a dvanáct kapliček

U příležitosti 200. výročí narození sv. Jana Neumanna a také k autorovým sedmdesátinám vydalo Prachatické muzeum knížku MUDr. Jana Antonína Magera pod názvem **Kaple Prachaticka pohledem genealoga**. Ve třinácti kapitolách autor prostřednictvím příběhů lidí, kteří v 18. nebo v 19. století zpravidla stáli u jejich vzniku, představuje veřejnosti dvanáct kaplí, kapliček či kostelíků na území Prachaticka, obývaném v minulosti českým i německým etnikem. Nechybějí mezi nimi stavby, jež vešly do obecného povědomí (Stožecká kaple), anebo takové, které zná jen pár místních obyvatel, kaple mešní i prosté výklenkové, návesní (Nebahovy), hřbitovní (Husinec), ba dokonce i mostní (Frantoly). Jejich výběr výrazně ovlivnila dochovanost archivních pramenů a dostupnost dalších informací.

Na více než stovce stránek se tak znovu odvíjejí životní osudy lidí, o nichž vypovídají téměř již jen strohé zápisy v matrikách a jiných dokumentech úřední povahy. Díky tomu, jak zkušený autor dovedně propojil své poznatky z regionální historie a genealogických studií, působí knížka o prozkoumání tuctu kaplí na Prachaticku opravdu netuctově a o jejím přínosu nemusí být pochyb. Pořídit si ji lze u vydavatele.

Sp.

POUŤ K PANNĚ MARII KLOKOTSKÉ

v sobotu 13. srpna 2011

8 hod. - první mše sv.

P. Tomas van Zavrel
(s novokněžským požehnáním)

10 hod. - hlavní mše sv.

hlavní celebrant
Mons. Jiří Padour, OFM Cap.,
biskup českobudějovický

14 hod. - beseda s o. biskupem

15 hod. - Klokotské hodinky

a svátostné požehnání
s krátkou adorací

17 hod. - mše svatá

*Od rána možnost přistoupit
k svátosti smíření.*

v neděli 14. srpna 2011

10 hod. - mše svatá

P. Mjr. Petr Svoboda,
kaplan Vojenské policie

14 hod. - beseda s promítáním

15 hod. - Klokotské hodinky

v pondělí 15. srpna 2011

17 hod. - mše svatá

s P. Cyrilem Havlem, CFSsS

Srdečně zvou

Římskokatolická farnost
Tábor-Klokoty

a obláti Panny Marie
Neposkvrněné,

Staroklokotská 1, 390 03 Tábor

tel. 381 232 584

e-mail: klokotyomi@volny.cz

www.klokoty.cz

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
a obláti Panny Marie Neposkvrněné

zvou **3. 9. 2011**

na 1. sobotu na Klokotech
s P. Mgr. Romanem Dvořákem

„Světové setkání mládeže v Madridu“

15 hod. - Klokotské hodinky

13.30 hod. - Tematická promluva

16.30 hod. - Modlitba růžence

17 hod. - Mše sv., následuje promítání
dokumentu z Madridu

V Sušici se hovořilo o Litvě

Bývalá velvyslankyně v Litvě ing. Jaroslava Jeslínková přijela 10. června 2011 do Sušice na pozvání místní organizace České křesťanské akademie, aby se podělila o své bohaté zkušenosti z této země. V sále Domu -Penzion sdělila přítomným zajímavé informace a zodpověděla celou řadu otázek.

Pro nás Čechy je Litva vzdálená východní země. Jak je tomu ve skutečnosti?

Litva je nám blíže, než si myslíme. Leží na severovýchod od ČR, z Prahy do Vilniusu je to 1000 km, stejně jako například do Paříže. Pouhých 26 km severně od Vilniusu u vesnice Purnuškes je geograficky střed Evropy, proto Litva patří také mezi středoevropské státy.

Co je pro Litvu charakteristické?

Litva je jednou ze tří pobaltských zemí, která je asi o 1/5 menší než ČR a má kolem 3,5 milionu obyvatel. Je to země tří tisíc jezer větší, ledovcového původu, která jsou propojená a je možné plout loďkou z jednoho do druhého. Vlajka Litvy má tři barvy, které mají následující symboliku: žlutá-Slunce, štěstí, bohatství, zelená-příroda, červená-houževnatost a krev. Jazyk je odlišný od všech evropských jazyků a jako zázrakem nezanikl ani přes silnou rusifikaci. Známé je muzeum jantaru v Palanze, kde mají jantar ve všech barvách, za nejvzácnější je považován jantar bílý.

Má Litva dlouhou historii?

První písemné zmínky o Litvě pochází z roku 1009. Zřejmě největšího rozkvětu dosáhla Litva za vlády velkovévody Vitautase, kdy se rozkládala od Baltu k Černému moři a k Moskvě. Jako každý malý stát musela Litva neustále bojovat o svoji existenci, území bylo postupně obsazeno Švédy, Poláky, Němci a Rusy. Zřejmě nejpohnutější byla historie ve 20. století pod nadvládou Sovětského svazu, kdy bylo deportováno z Litvy na Sibiř 264.000 lidí a 5000 jich bylo popraveno. Lidé odlišných názorů byli označováni za duševně nemocné, demonstrující lidé byli surově bití, ostříhání dohola a uvěznění. Žádný jiný národ se tak dlouho nevzpíral sovětské nadvládě. Litevci vedli od roku 1944 se SSSR partyzánskou válku, poslední partyzán zahynul v roce 1965.

Jak probíhalo odtržení Litvy od Sovětského svazu?

Velice dramaticky. Pokusy o samostatnost probíhaly již před rokem 1990, známý je tzv. Baltský řetěz, který 23. 8. 1989 vytvořily 2 miliony lidí. Držíce se za ruce spojili lidé všech hlavních měst pobaltských republik. V roce 1990 se stal hlavou státu Vytautas Landsbergis jako předseda parlamentu a byl vyhlášen Zákon o obnovení nezávislosti Litvy. Sovětský svaz odpověděl bloádou, přestal do Litvy dodávat plyn, elektřinu, potraviny. Litvu zachránila jaderná elektrárna, která byla jediným zdrojem. Díky tomuto energetickému zdroji mohli Litevci vařit a přitápět si, aby neumrzli. Do Litvy byly vyslány speciální sově-

tské jednotky OMON, které ji obsadily. U budovy TV došlo ke krvavému střetnutí, při kterém bylo zabito 14 lidí.

Západní státy se bály negativních reakcí Sovětského svazu a proto raději mlčely. Prezident Havel pozval prezidenta Landsbergise do Prahy a tím vyjádřil nepřímo uznání s jeho počínání. Česká republika byla první stát na světě, který daroval Litvě zbraně.

Čím jsou Litevci odlišní od ostatních národů?

Litevci jsou nesmírně houževnatý a hrdý národ. Během svých dějin museli mnohokrát hájit ohroženou nezávislost a tím získali značnou odolnost.

Snad každý druhý Litevec je řezbářem a sochy je tam možné vidět v přírodních muzeích, kde jsou i v nadživotních velikostech.

Teplotní výkyvy v Litvě jsou od -30 do +30 stupňů Celsia a lidé jsou tam velmi otužilí, koupou se v moři od 8 stupňů Celsia.

Jaké náboženství je v Litvě nejrozšířenější?

Většina obyvatel (79%) se hlásí ke katolické církvi, která má ve společnosti velký vliv a pomáhala stmelovat litevský národ v dobách útlaku. Litva je jediným státem na území bývalého SSSR, kde má katolická církev dominantní postavení. Známá je Hora křížů, někdy také Křížový vrch, který se nachází na umělém pahorku. Na počátku 20. století bylo na místě přibližně 100 křížů a jejich počet díky domácím i zahraničním poutníkům neustále rostl. V době, kdy byla Litva součástí Sovětského svazu, se vládnoucí režim pokusil místo jako nežádoucí náboženský a národní symbol několikrát zlikvidovat. Kříže byly schválně zničeny buldozery, poprvé v roce 1961, ale místní obyvatelé je vždy opět vztyčili. V době uvolnění politických poměrů po roce 1985 Sovětský svaz snahu o zničení tohoto místa vzdal. V roce 1993 navštívil Horu křížů papež Jan Pavel II., který tomuto místu věnoval dřevěnou sochu Krista. Dnes je Hora křížů cílem řady turistů i poutníků z celého světa, kteří tam přinášejí stále nové kříže; v současnosti je jich kolem 1 milionu. Většina křížů je ze dřeva, některé jsou z kovu, plasty či kamene. Hora křížů je jak křesťanským poutním místem, tak symbolem odporu Litevců vůči sovětskému režimu. JN

Mariánské poutní místo
Lomec u Vodňan

srdečně zve všechny

LETNÍ POUTNÍ MŠI SVATOU

která se koná v sobotu

6. srpna 2011 v 17 hod.

Hlavním celebrantem bude
Mons. Dominik Duka, OP,
arcibiskup pražský.

Léto 2011

v kostele

Nanebevzetí Panny Marie
v Chlumu u Třeboně

PROHLÍDKY KOSTELA
červenec-srpen: pondělky v 19 hod.

**KONCERT V DOMĚ
KULTURY**

v Chlumu u Třeboně
Středa 3. 8. 2011 ve 20 hod.
Klaudius Kryšpín - Rockový bubenický koncert.
Vstupné 100 Kč
Pořádá farnost Chlum u Třeboně

KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY
Sobota 6. 8. 2011 ve 20 hod.

MUSICA DA CHIESA - soubor historických nástrojů
Účinkují: Tomáš Najbrt (*renesanční loutna, teorb, barokní kytara, klavírní cetera, středověké dudy, moldánky, brač, niněra, chalumeau, vzdušnicové šalmaje, háčková harfa, trabuka, zpěv, kontratenor*), P. Jaroslav Konečný (*platerspiel, gemshorny, cornamusy, cortholt, regál, varhanní pozitiv, portativ, zobcové flétny, whistle, vzdušnicové šalmaje, šalmaj s piruetou, cajon, bicí nástroje, zvonkohra, zpěv, kontratenor*).
Vstupné 100 Kč
Pořádá farnost Chlum u Třeboně

Uzavření kostela sv. Jana Nepomuckého v Českých Budějovicích

Braťi a sestry v Kristu, náš kostel zakrylo lešení a s ním přibýly opět i finanční starosti. I když velká většina této rozsáhlé opravy je financována z grantu, stále na nás leží nemalé finanční břemeno. Po tak krátké době se tedy na vás všechny znovu obracíme s prosbou o jakoukoli finanční pomoc. Příspěvky poputují do sbírky na doplacení našeho podílu za celkovou rekonstrukci.

Za každý dar předem vřelě zaplat' Pánbůh!

Mons. Josef Kavale

Číslo účtu farnosti sv. Jana Nepomuckého:
0561267389/0800

Zákon č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů umožňuje dárce odečíst z daňového základu částku daru. Na požádání vydá farní úřad potvrzení o přijetí daru jako doklad při ročním daňovém přiznání.

Více informací: www.jannepomuckych.cz

**Od 11. července do cca 26. srpna 2011
bude kostel z důvodu rekonstrukce uzavřen.**

TEOLOGICKÁ FAKULTA JU

Pozvání do kurzu „Teologie zasvěceného života“

Rok 2011/12: Víra - naděje - láska

Vážení čtenáři časopisu *Setkání*,

chtěla bych vám představit a zároveň pozvat případné zájemce na jeden z kurzů, které organizuje Teologická fakulta JU v českobudějovické diecézi.

Z iniciativy současného děkana Teologické fakulty doc. Tomáše Machuly Ph.D., Th.D. se v jihočeské metropoli otevřela možnost specificky vzdělávat řeholnice a řeholníky, případně zájemce o zasvěcený život. Poprvé byl kurz otevřen před dvěma lety (tj. v roce 2009/10). Cílem kurzu je obohatit, prohloubit, vzdělávat a reflektovat vlastní život i apoštolský působení včetně komunitního rozměru zasvěcení, a přispět tak k trvalé formaci zasvěcených osob.

Vzdělávání probíhá na Teologické fakultě v Českých Budějovicích o sobotách od října do května a má rozsah 48 vyučovacích hodin za rok.

Na celém vzdělávání se podílejí odborníci převážně z řad řeholníků a řeholnic, ale i laiků, vyučujících na naší fakultě či působících jinde. Účastníci kurzu získají osvědčení o absolvování kurzu podle § 60 zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách. Pro úplnost dodejme, že v oblasti vzdělávání členů společností zasvěceného života a společností apoštolského života, pro jejich formátory a formátorky existuje bakalářský studijní obor „Teologie a spiritualita zasvěceného života“, organizovaný Cyrilometodějskou teologickou fakultou v Olomouci.

Co se dosud udělalo

Akademický rok 2009/10

1. Biblické základy řeholního života
2. Vyznání víry
3. Teologie řeholních slibů
4. Modlitba v biblické tradici
5. Teologie společenství a komunitního života
6. Slavení křesťanského tajemství
7. Člověk jako osoba
8. Psychologie pro charitativní práci

Lektoři: Havel Cyril, Mgr. CFSsS (téma 6)
Kaplánek Michal, doc. Th.D. SDB (téma 5)
Lhotová Marie, PhDr. Ph.D. (téma 8)
Machula Tomáš, doc. Ph.D. Th.D. (téma 7)
Pražan Antonín, S.S.L. SDB (téma 1 a 4)
Skalický Karel, prof. ThDr. Th.D. (téma 2)
Soudský Vojtěch, Mgr. OP (téma 3)

Akademický rok 2010/11

1. Metody práce s biblickým textem
2. Duchovní doprovázení
3. Obrazy člověka se zřetelem ke křesťanské perspektivě
4. Krásy a strasti stáří
5. Umění slavit liturgii
6. Sedm hlavních kořenů hříchů – neřestí
7. Modlitba
8. Povolání v Písmu svatém
9. „Hledejte Zmrtvýchvstaleho“

10. Aneb Tajemství velikonoční události
10. Zasvěcený život a rozvoj jeho forem v dějinách

11. Odpuštění

12. Antropologie-etika

Lektoři: Brichcínová Kateřina, Mgr. (téma 9)
Demel Zdeněk, Mgr. Ing. Th.D. SDB (téma 5)
Herold Miroslav, Mgr. Th.Lic. SJ (téma 10)
Kolářová Lucie, Mgr. Dr.theol. (téma 3)
Krasucki Antonín, Mgr. OP (téma 7)
Lhotová Marie, Ing. PhDr. Ph.D. (téma 4)
Machula Tomáš, doc. Ph.D. Th.D. (téma 12)
Pražan Antonín, S.S.L. SDB (téma 1 a 8)
Skalický Karel, prof. ThDr. Th.D. (téma 9)
Soudský Vojtěch, Mgr. OP (téma 6)
Šrajer Jindřich, doc. Mgr. Dr. theol. SDB (téma 2)

Co nás už brzy čeká

V nadcházejícím akademickém roce 2011/12 se chceme věnovat třem božským ctnostem, tedy víře, naději a lásce. Náplň kurzu vypadá následovně:

Zimní semestr

1. Božské ctnosti z pohledu teologické etiky I.
2. Víra, naděje a láska v jiných kulturách
3. Srovnání středověkého a současného pojetí naděje a lásky I.
4. Praktická naděje na život církve v příštích letech v ČR I.
5. Předurčení k LÁSCCE aneb NADĚJE pro ty, kdo uVĚŘÍ
6. Víra a důvěra prožívaná v mezilidských vztazích z pohledu psychologie
7. Sebe přijetí a sebevýchova jako projev lásky k sobě samému

Letní semestr

8. Žít božské ctnosti v komunitě zasvěcených
9. Praktická naděje na život církve v příštích letech v ČR II.
10. Božské ctnosti z pohledu teolog. etiky II.
11. Víra, naděje a láska v liturgii
12. Srovnání středověkého a současného pojetí naděje a lásky II.
13. Božské ctnosti a pastorece povolání
14. Ženská spiritualita

Lektoři: Brichcínová Kateřina, Mgr. (téma 5)
Demel Zdeněk, ing. Th.D. SDB (téma 11)
Janšta Pavel, Mgr. (téma 2)
Křístán Alois, ing. Th.D. SDB (téma 4 a 9)
Lhotová Marie, ing. Ph.D. (téma 6 a 7)
Machula Tomáš, doc. Ph.D. Th.D. (téma 3 a 12)
Pavelková Martina, Mgr. (téma 1 a 10)
Řeháková Veronika, Mgr. SDJ (téma 14)
Škoda Damián Jiří, Th.Lic. CFSsS (téma 13)
Šrajer Jindřich, doc. Dr.theol. SDB (téma 8)
Obecně máme snahu každý měsíc vyhradit

přednáškám druhou sobotu v měsíci (kromě ledna, dubna a května).

Jak se přihlásit?

od 26. 7. do 24. 9. 2011 na adresu organizačního garanta: Mgr. Tatiana Trávníčková, Teologická fakulta JU, Kněžská 8, 370 01 Č. Budějovice
formulář přihlášky ke stažení na <http://www.tf.jcu.cz/studium/czv>

Ráda podám doplňující informace a budu vděčná i za podněty k obsahu i organizaci kurzu do budoucna.

Hojnost Božího požehnání a ochrany na dovolené a prázdniny přeje

Mgr. Kateřina Brichcínová,
odborný garant kurzu „Teologie zasvěceného života“ (kontakt: katka.brichcin@seznam.cz)

Teologická fakulta JU
a Česká společnost
pro katolickou teologii

zvou 21. 7. 2011 ve 14.30 hod.
na přednášku

FILOSOFIE VĚDY.

Přednášet bude prezident Pontifikálního institutu filosofie a náboženství (Jnana Deepa Vidyapeeth) v indické Púne

Otec Job Kozhamthadam, S.J., Ph.D.

Otec Kozhamthadam se dlouhodobě zabývá dialogem vědy a náboženství. Vystudoval teologii a exaktní vědy (fyziku). Je autorem několika knih, z nichž jedna, *Objev Keplero-vých zákonů: vzájemná součinnost vědy, filosofie a náboženství*, byla v roce 1994 oceněna časopisem *Choice* jako „Výjimečná vědecká kniha roku“.

TF JU v Českých Budějovicích,
Kněžská 8 (učebna č. 3 v přízemí)

Přednáška bude konsekutivně tlumočena.
Další informace na tel. 723 537 880.

Římskokatolická farnost Tábor-Klo-koty
a obláti Panny Marie Neposkvrněné
zvou na

VELKOU KLOKOTSKOU
KŘÍŽOVOU CESTU

v sobotu 30. 7. 2011 a 27.8. 2011
v 15.15 hod.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Zamyšlení o letních dnech volna

Prázdniny jsou v plném proudu, sláva vysvědčení nebo možné nepříjemnosti s ním spojené – pocity nespravedlnosti, vědomí toho, že školák či student měl více zabrat – jsou přece jen překryty opravdu dlouhou řadou dnů volna, které si člověk může uspořádat, jak chce. Prostě nastal zasloužený odpočinek od školy, čas nových dobrodružství. Týká se to i nás dospělých – z rodičů spadla stresující odpovědnost kontroly za podepsanou žákovskou, přípravy svačin pro nejmenší, ranní spěch...starosti o to, jak větší ratolest udělá maturitu nebo zkoušku na vysoké škole. Ale i těm, kterým už děti vylétly z hnízda, zavoní prázdniny volností a zvláštní slávou, jak je zažívali sami jako děti.

Děti odjely na letní tábor. Další se zase k babičce a dědečkovi... Ti starší, co studují střední a vysoké školy, se možná těší letos do Madridu nebo na Entercamp. Jiní naopak plánují, že si v době prázdnin vydělají peníze na další studium.

Ani my dospělí nemusíme dětem prázdniny závidět, máme přece dovolenou. Můžeme na dobu dovolených a prázdnin plánovat návštěvy zajímavých míst nebo našich přátel, které čas odvál někam dál. Těšit se na aktivní dovolenou při sportu nebo manuální práci, protože přece leccos je třeba doma vylepšit a přes rok na to není čas, těšit se i na leno-

šení a na to, že budu mít konečně čas přečíst pěknou knížku.

Zkrátka prázdniny a dovolené jsou časem dobré změny, a tím také přinášejí osvěžení.

Při tom všem bychom neměli zapomínat na Boha, který nám žehná a dává vše potřebné k životu. Je to vlastně jeho zásluha, že můžeme plánovat prázdniny a dovolené. Jemu bychom měli děkovat i za to, že jsme třeba sehnali práci anebo brigádu, že se můžeme vydat na cesty. Letní čas je čas cest, kdy vyrážíme poznávat nová místa, nové kraje i nové země. Je to čas cest k druhým můžeme poznávat nové lidi, se kterými bychom se jinak nikdy nepotkali. Může to být čas cest k sobě samotnému po dlouhé době úkolů a povinností, kdy člověk doslova neví, čím je. A určitě je letní čas cestou k Bohu, ať už ho potkáme v liturgii, v Písmu, v krásě přírody, druhých lidech a co je asi nejtěžší v sobě samém. Ono cestování může být nakonec na vzdálenost jedné myšlenky, to ať je povzbuzením pro ty, jejichž bolavé nohy nebo jiné okolnosti překonávat mnohé kilometry nedovolí. Můžeme „cestovat“ svým životem a docela nově ho poznávat.

Inspirujme se v letošním létě verši z knihy Sírachovcovy:

Kdo mnoho cestoval, mnoho poznal.

Kdo má mnoho zkušeností, bude mluvit rozumně.

*Kdo nic nezakusil, málo ví,
ale kdo hodně cestoval, oplývá chytrostí.
Mnoho jsem viděl, když jsem byl na cestách,
porozuměl jsem víc, než jsem umím povědět.
Často jsem byl ve smrtelném nebezpečí
a zachránil jsem se díky tomuto:
Duch těch, kteří se bojí Hospodina, bude žít,
vždyť jejich nadějí je jejich zachránce.
Kdo se bojí Hospodina, nebude mít strach
a nebude se chvět, vždyť Hospodin je jeho nadějí.*

*Blaze duši toho, kdo se přidrží Hospodina,
vždyť koho by se přidržel, o koho by se opřel?
Oči Hospodinovy hledí na ty, kteří ho milují.
On jejich mocnou záštitou a silnou oporou,
skrývá před úpalem a poledním žárem,
ochranou před úrazem a pomocí v pádu.
Hospodin pozvedá duši, rozjasňuje oči,
dává zdraví, život i požehnání.*

Sir 34, 9-17

Přejeme vám, abyste v příštích dnech, ať už přinesou jakékoli zážitky, mohli zažívat radost, pokoj i vděčnost. Ať se tak Bůh v nás stane opravdu pro druhé viditelným a živým, ať nezůstane jen stereotypem a víra v něj prázdným rituálem, který jsme převzali od svých předků.

Těšíme se, že se s vámi budeme moci setkat na podzim na akcích DCR a vzájemně se obohatit.

Alena a Pavel Poláčkoví

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Diecézní charita pomáhá Charitě Caransebeș v Rumunsku

Diecézní charita České Budějovice vyslala na konci května své zástupce do rumunské Charity Caransebeș, toto město se nachází v oblasti Banátu. Podnětem k humanitární pomoci byl dopis tamního ředitele charity ing. Ledovice Mlezivy, který se obrátil na naši diecézi s prosbou o pomoc v situaci, kdy v sociálních projektech charity, které napomáhají vzdělávání nejchudších dětí, chybí potraviny včetně finančních prostředků na jejich nákup. Díky úspěšné Tříkrálové sbírce a daru sponzora (společnost Bratří Záků) mohla naše Diecézní charita pomoci cca 100 kg potravin (těstoviny, mouka, cukr). Měli jsme možnost se seznámit s projekty Charity Caransebeș; jelikož jsou velice zajímavé, krátce je představím.

Především se jedná o projekty **školního vzdělávání dětí**. Teplé obědy pro děti z nejchudších rodin ve čtvrti Balta Sarata, oběd zdarma je motivací ke školní docházce, často jde o romské rodiny, kde rodiče dětí nemají práci. Oběd od Charity je někdy jediné jídlo, které děti za celý den mají.

Abychom poznali zázemí žáků, kterým charita pomáhá, navštívili jsme jednu rodinu, kde žije ve 2 místnostech matka s 8letým synem, partnerem a strýcem. Jediný příjem rodiny je strýcův invalidní důchod. Dítě nemá prostor pro učení, matka ani její druh nepracují, mají velký dluh na elektřině. Matka je ráda, že synovi Charita hradí oběd.

V budově charity se denně vaří 130 jídel pro staré, nemocné a opuštěné lidi, a pro děti, 90 % nákladů na stravu hradí Charita, někteří klienti si na oběd přispívají.

Další projekt, který v Čechách lidé neznají, je **Lékárna** pro sociálně slabé obyvatele. Léky na předpis zdarma, příp. za drobný dar charity. Vydává je vyškolená pracovnice, spolupracuje s ní lékař při expiraci léků tak, aby se spotřebovaly včas a nevyhodily se. Léky jsou přebytky od dárců z Německa.

Projekt **Second hand** (oděvy a boty). Jedná se o darované oděvy a boty z Německa. Chodí sem nakupovat občané všech vrstev z města, za nákup dávají Charitě dar. Pátek je vyhrazen pro klienty Charity, kteří dostanou dle potřeby poukázku na odběr několika kilogramů oděvů. Dobré oblečení napomáhá chudým dětem, aby se cítily lépe ve společnosti svých vrstevníků, ne jako sociálně vyloučené.

Některé rodiny nemají pračku ani peníze na zaplacení elektrického proudu; zde jim Charita ve svém zařízení umožňuje vyprat si prádlo.

Školka pro děti z nejchudších rodin. Nově postavená školka z finančních prostředků řádových sester pro děti ze sociálně slabých rodin. Některé děti se do školky vypravují samy, rodiče sami na jejich docházku nedbají, podávaná strava ve školce je také jediné jídlo, které za celý den děti mají.

Dětský domov v Zagujeni -zde jsou převážně děti z rodin, kdy sama rodina není schopná dítě uživit. Spolupráce mezi dětským domovem a Charitou Caransebeș spočívala především v pomoci s vybavováním dětského domova.

Z projektů, které jsme viděli, jsme podpořili obědy pro děti, tedy nepřímo školní docház-

ku dětí ze sociálně slabých rodin, protože většina dětí má zájem o vzdělání, ale v této snaze nemá podporu rodiny. Předali jsme Charitě Caransebeș finanční dar ve výši 2000,- EUR. Tato částka postačuje na obědy pro 50 dětí na čtvrt roku.

Roman Tlapák

zástupce ředitele Diecézní charity

Charita se angažuje pro Evropský region Dunaj-Vltava

Řezno (Regensburg): Bavorská, česká a rakouská Charita hodlají v budoucím Evropském regionu Dunaj-Vltava vyvíjet ještě užší spolupráci. Usnesli se na tom ředitelé Diecézních Charit České Budějovice, Plzeň, Passau, Regensburg, St. Pölten a Linz na setkání v Regensburgu. „Existuje sice již několik přeshraničních projektů, např. v oblasti mládeže, ale my bychom rádi spolupracovali v dal-

ších oborech; region chceme posílit i sociálně,“ řekl bavorský ředitel Charity prelát Karl-Heinz Zerrle, jenž konferenci svolal. „Srůstající Evropa se musí stát Evropou sociální. Kdo vidí jen hospodářské aspekty Evropy, zapomíná na lidi, kteří si nemohou sami pomoci, na chudé a postižené, nemocné, nezaměstnané, drogově závislé a staré lidi. Zde musí-

Pokračování na 17. straně.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

ČESKÁ KATOLICKÁ CHARITA,
DOMOVY DUCHOVNÍCH
A ŘEHOLNIC

hledá

**vedoucí/ho Charitního
domova Kardašova Řečice.**

Požadujeme orientaci v oblasti sociálních služeb, zkušenosti s řízením týmu, vzdělání VŠ nebo SŠ (v sociálním oboru výhodou), bezúhonnost, uživatelská znalost práce s PC, aktivní řidič sk. B.

Nástup možný ihned.

Strukturovaný životopis s motivačním dopisem do jedné strany A4 (Jak si představuji práci vedoucího domova), posílejte na e-mail ředitele ČKCH:

jaroslav.dufek@charita.cz
do 2. 8. 2011.

Do předmětu emailu prosím uveďte „Výběrové řízení“.

Výběrové řízení je vícekolové. Další kola, ke kterým budou pozváni pouze vybraní uchazeči, se budou konat 10. 8. 2011.

Charita – mezinárodní workshop na téma dobrovolníci

Letošní rok je v oblasti neziskového sektoru věnován dobrovolníkům. Toto téma zaznělo na mezinárodní konferenci nedaleko italského Bolzana, kterou organizovala místní Diecézní charita ve dnech 20. - 24. 6. Kromě odborníků z Jižního Tyrolska, Německa, Rakouska a Rumunska hledali další cesty v charitní práci také zástupci naší diecéze - čtyřčlenná skupina v čele s Josefem Hesem, ředitelem Městské charity České Budějovice. Ten k celé akci říká: „Samozřejmě se máme co učit, ale také máme co nabídnout. A hlavně je důležité jít v charitní práci společně dopředu. Proto jsme zde také navázali první kroky k partnerství s Charitou v rumunském Jaši. Setkání bylo náročné pracovní, hodila se němčina, angličtina i italština. Kromě ‚odborných řečí‘ byla součástí i práce v jednotlivých zařízeních. Každý z účastníků se ‚ocitl‘ (hosen do vody) v konkrétní službě u konkrétních potřebných a jako běžný dobrovolník zde pomáhal. Imigranti, domovy pro seniory, ústavy nevidomých, dětské domovy... Bylo to lepší než spousta teorie. Rozhodně se i my chceme mnohem víc otevřít zapojení dobrovolníků do naší činnosti. Tento prvek byl násilně totalitou přetržen, je ‚komplikován‘ četnými předpisy a také je u nás ještě společensky nedocenen. Ale ‚charita – účinná láska‘ je záležitostí každého, nejen ‚profesionálů‘. Zde je zatím naprosto otevřený prostor např. pro studenty, nezaměstnané, mladé i méně mladé důchodce, muže i ženy. Je to možnost být pravidelně a systematicky užitečný – vědět, že mám co nabídnout.“ Celá akce byla hrazena z Evropských fondů.

V Českých Budějovicích pracuje Dobrovolnické centrum při Diecézní charitě v Kanovnické 11, tel 386 322 611. Dobrovolníci, kteří mají zájem pracovat v projektech pro děti, mládež, nemocné v nemocnicích a dalších programech, se zde mohou hlásit od konce srpna.

Michaela Čermáková, DCH České Budějovice

Pokračování ze 16. strany.

me být my křesťané v čele a Evropský region Dunaj-Vltava spoluutvářet,“ řekl prelát Zerrle. Charita v Německu, Česku i Rakousku bývá identifikována s církví a tak její práce prospívá celé církvi a vnáší do společnosti křesťanské hodnoty jako je lidská důstojnost a solidarita. Ředitelé se v Regensburgu usnesli, že prohloubí kontakt s Euroregionem Bavorský les-Šumava-Dolní Inn, který založení Evropského regionu Dunaj-Vltava připravuje. Je nevyhnutelné, aby měl již nyní sociální sektor v plánovacích aktech své patřičné místo. Jednatel Euroregionu Kaspar Sammer na konferenci prohlásil, že oblast „sociální věci a zdraví“ není v analýze sítě a výkonové schopnosti dostatečně zohledněna. „To je výzva pro Charitu,“ vyslovil se prelát Zerrle.

Na užší spolupráci v budoucím Evropském regionu Dunaj-Vltava se dohodli ředitelé Charit (viz foto): Jiří Lodr (Plzeň), prel. Karl-Heinz Zerrle (ředitel Zemské Charity Bavorsko, Mnichov), Friedrich Schuhböck (St. Pölten), Matthias Mühlberger (Linz), Michaela Čermáková (České Budějovice), Dr. Wolfgang Kues (Pasau) a mons. Bernhard Piendl (Regensburg).

-mč-

Děti ze sociálně slabých rodin na táboře Indiánská stezka

Diecézní charita České Budějovice pořádala pro 16 dětí ze sociálně slabých rodin dětský tábor Indiánská stezka. Náčelník indiánského kmene Tančící vítr vzkázal všem bludným tvářím: náš kmen se utábořil 5.-11. 7. 2011 v Oboře Nový Dvůr u Hluboké u Borovan. Do kmene Tančící vítr přijala rada starších po velkém dumání, diskusích a vstupních zkouškách děti ze sousedního spřáteleného kmene Charita.

Tábor byl určen pro děti od 6 do 11 let z rodin, jimž dlouhodobě pomáhá charitní Poradna Eva. Většina dětí se během roku schází s dobrovolníky, doučují se, hrají si, jezdí na menší výlety. Dětský tábor byl tak završením celoroční práce s dětmi, jejich píle a snažení. Pro děti je takový tábor zároveň často jedinou možností, jak strávit alespoň část prázdnin trochu jinak. Společně se třemi zaměstnanci Diecézní charity Č. Budějovice se tábora jako vedoucí zúčastnili charitní dobrovolníci. Jsou to jak studenti, tak zaměstnaní lidé. Všichni si vzali volno ve svých pracích či brigádách, aby strávili náročný týden mezi velmi živými, zároveň však veselými dětmi. Dobrovolníků si nesmírně vážíme a děkujeme jim!

Během tábora bylo pro děti připravené povídá-

ní o historii indiánů, indiánské hry, soutěže, výroba indiánského oblečení, indiánské tance, loď na rybníku, večerní táboračky, karnevalová diskotéka a mnoho dalšího.

Dětský tábor byl realizován v rámci dotace statutárního města České Budějovice, z finančního daru JUDr. Marty Krupauerové a firmy VHTRES, s.r.o. a z vlastních zdrojů Diecézní charity České Budějovice. Na tábor hmotnými dary přispěla firma VOLF kancelářské potřeby - dodavatel školních a kancelářských potřeb CONCORDE (školní potřeby), firma URGO-MEDCOM, s.r.o. (obvazový materiál), firma dm drogerie markt s.r.o. (drogistické zboží) a firma Hračky Malý princ (hračky pro děti).

Všem donátorům a dárcům mnohokrát děkujeme! Howgh!

Mgr. Věra Michalicová, náčelník tábora

Tel: 731 441 760,

e-mail: dobrovolnici@charitachb.cz,

www.dobrovolnicb.cz, www.dchcb.cz,

Dobrovolnické centrum při Diecézní charitě

Kanovnická 11, 370 10 Č. Budějovice

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Eucharistické adorace stěžejním bodem v Madridu

Více jak 50 kostelů po celém Madridu nabídne během Světových dnů mládeže (SDM) (16.-21. srpna 2011) možnost eucharistické adorace, které připraví hnutí, komunity a řády katolické církve.

Madrid (ES): Světové dny mládeže byly založeny s touhou ukázat s obnoveným nadšením mladé generaci bohatství katolické víry: přiblížit krásu křesťanského poselství, eucharistie, svátosti smíření. Proto bude eucharistická adorace jedním z ústředních bodů programu SDM v Madridu. V sobotu 20. srpna 2011 se na madridském letišti Cuatro Vientos uskuteční modlitební vigilie mladých lidí s papežem Benediktem XVI. Nejsvětější svátost bude vystavena v monstranci z Arfe, která je mistrovským dílem ze španělského zlata s 500letou historií, jenž se používá ve světovém procesí ulicemi Toleda na Slavnost těla a krve Páně.

Světové dny mládeže jsou charakteristické pestrostí duchovního prožívání v nejrůznějších jazycích a proto je součástí programu SDM ve Španělsku řada eucharistických adorací. Ve více jak 50 kostelech po celém Madridu se budou konat adorace doprovázeny modlitbou, které připraví řada hnutí, komunit a řádů katolické církve. Budou mezi nimi hnutí Schönstatt, Dominikáni, Regnum Christi, Fokolare, Piaristické hnutí, Řád sv. Jana z Boha a mnoho dalších. Některé adorace se uskuteční také na veřejných prostranstvích jako je např. park s názvem „Parque del Retiro“. Zde bude stát stan Misionářek lásky - sester Matky Terezy, do kterého budou od 10 hod. ráno do půlnoci moci mladí lidé přijít se po-

klonit Ježíši přítomným v nejsvětější svátosti umístěné v monstranci.

Některé momenty adorace budou spojeny s dalšími aktivitami např. s hudbou, koncertem apod. Komunita Chemin Neuf zahájí modlitbou své evangelizační aktivity. Sbor projde ulicemi města a bude zpěvem zvát mladé lidi, aby se připojili k programu, který vyvrcholí setkáním na náměstí „Plaza de Oriente“. O duchovní program na náměstí „Plaza de España“, které se stane centrem šíření křesťanské zvěsti, se postará Charismatická obnova. V této části Madridu budou také vystaveny ostatky sv. Terezie z Lisieux. Pro anglicky mluvící účastníky SDM bude pestrý duchovní program připraven v prostorách paláce s názvem „Palacio de los Deportes“, který nabízí kapacitu sezení až 9000 osob. Paralelně budou modlitební setkání probíhat i ve Francii v mezinárodní komunitě Taizé a u Bosích karmelitánů v Avignonu a Paříži.

Tradice eucharistických adorací byla zahájena během SDM v roce 2000 v Římě, kdy tehdejší papež Jan Pavel II. požádal římské kostely a kaple, aby byly otevřeny a nabízely vystavenou nejsvětější svátost k adoraci. Tímto způsobem mohli mladí lidé využít čas a nabízená místa k prožitku zkušeností a emocí ze SDM před eucharistií. Výsledek byl velmi překvapivý. K údivu mnohých byly v těchto místech neustálé zástupy mladých lidí, kteří přicházeli smířit se s Bohem ve svátosti smíření. Jan Pavel II. navrhl, aby i římské koloseum bylo využito k tomuto účelu.

Překlad z oficiálních stránek: Lucie Koutová

Farníci i hosté se bavili

Sepekov – Den farnosti v Sepekově se stal milou tradicí. Letos již po sedmé v sobotu 4. června na farní zahradě přivítal a zahájil zahradní slavnost superior milevského kláštera P. Norbert.

Farníci i jejich hosté z okolí se sešli k neformálnímu přátelskému posezení. K poslechu i tanci hrála hudba pana Bendy. Počasí přálo, k dobré náladě přispěly grilovaná pečeně, makrely, klobásy i výběr nápojů. Bylo možné si zakoupit výherní losy, jejich slosování moderoval opět správce zdejší farnosti P. Norbert Vehovský. Na úspěchu celé akce se velkou měrou podílelo okolo třiceti sponzorů, místních i okolních podnikatelů a dárců. Za jejich dobročinnost jim patří po zásluze poděkování. Poslední spokojení hosté odcházeli z farní zahrady po půlnoci. (arů)

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Sůl země

Dlouhotrvající potlesk zněl zcela zaplněným černickým kostelíkem po poslední skladbě koncertu duchovní hudby, který se zde konal v nedělní podvečer 19. června 2011. Zazněly na něm varhanní skladby autorů jako J. S. Bacha, G. Cacciniho nebo C. Francka v podání žáků a učitelů ZUŠ Trhové Svině. Na programu byly také zpívané skladby jak pro sólisty, tak pro sbory. Všechny uchvátila skladba A. Vivaldiho *Domine Deus* v podání Marie Balkové nebo *Ave Maria* G. Cacciniho, kterou zpívala mladá sólistka Anna Vrhelová.

Zlatým hřebem programu však byla skladba černického rodáka Karla Pöschla *Ofertorium in C*. Ve starém černickém notovém archivu ji našel a spartoval sbormistr Jiří Balek. Toto dílo nadchlo všechny posluchače. Nejen svou krásou, ale i nádherným a náročným provedením, na němž se podílely hned tři sbory: Chrámový sbor z Českého Krumlova, Sbor svaté Anny z Černice a Schola gregoriana z Černice spolu s několika hostujícími sólisty z různých

totiž komponována pro dětské hlasy. Letos od narození Karla Pöschla uplyne 230 let a k tomuto výročí byla také tato nádherná skladba opět provedena. Zazněla tedy po 186 letech od svého vzniku, skladatel ji napsal jako čtyřiačtyřicetiletý v roce 1825. Odcházel jsme domů a s dojetím jsme vzpomínali na člověka, o němž jsme do té doby ani netušili, že žil. Na obyčejný, prostý život toho neobyčejného kantora v malé Černici,

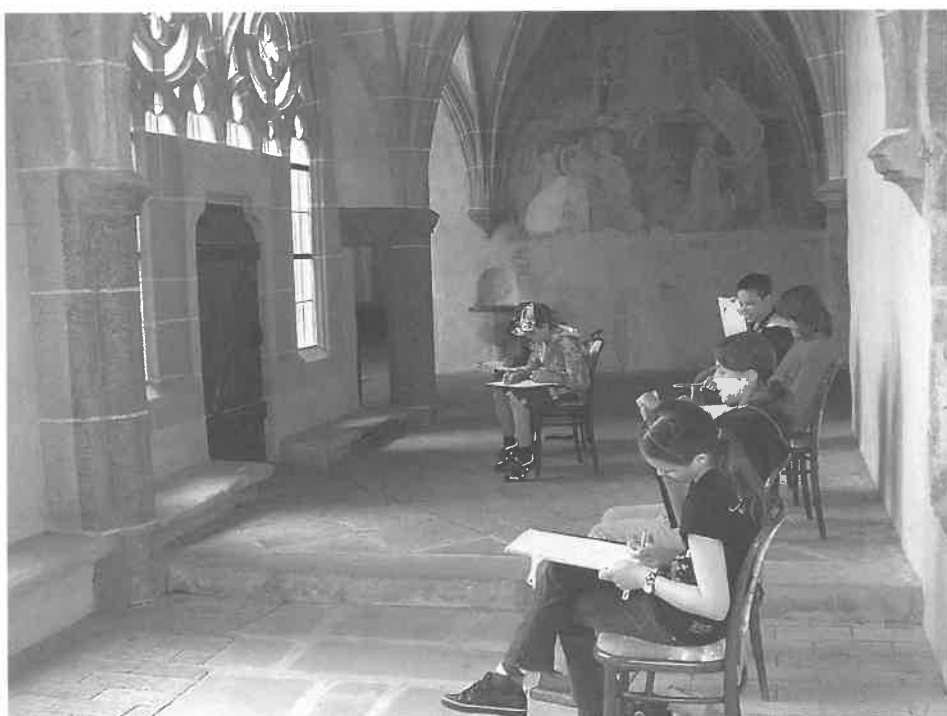
plný běžných starostí o rodinu a práci. Svou věrností v tom, co konal, se však stal malým zrníčkem soli, o níž mluví v evangeliu Ježíš Kristus (srov. Mt 5,13), a která byla solí života místních obyvatel. Nejen jeho současníků, ale i těch budoucích. A jeho strhující, ducha povznášející skladba zvěstovala radost i nám a naplnila nás nadějí i po tolika letech od svého vzniku.

Bohu díky za jeho život i dílo.

BAJ

jiných chrámových sborů. Skladbu doprovázel chrámový orchestr z Českého Krumlova. Celkový dojem byl strhující. S okouzlením jsme si uvědomovali, že tento, téměř neznámý, dávno zemřelý místní rodák Karel Pöschl měl patrně hudební nadání, které by sneslo srovnání s nadáním W. A. Mozarta. Svůj dlouhý život však, na rozdíl od svého jiného slavného současníka L. v. Beethovena, prožil na jednom místě – v rodné Černici, kde se více než padesát let věnoval jako kantor výchově dětí ve škole a službě varhaníka a regenschoriho v místním kostele sv. Máří Magdalény. Pod jeho přímým vlivem vyrostly téměř tři generace černických obyvatel, nepřímo jím však byly ovlivněny i děti jeho žáků. Někteří z jejich potomků žijí v Černici dodnes a dokonce se zúčastnili provedení skladby, kterou asi zpívali jako děti jejich předkové – skladba byla

Křížová chodba se proměnila ve výtvarný ateliér

V pátek 24. června 2011 vyrazily děti ze 4. třídy Církevní základní školy Rudolfovská v Českých Budějovicích se svou třídní učitelkou na netradiční hodinu výtvarné výchovy do bývalého dominikánského kláštera na Piaristickém náměstí.

-ih-

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

V Křenovicích obnovili kříže v polích

Křenovice – V neděli 3. července se sešlo navzdory chladnému a větrnému počasí okolo třiceti občanů u kamenného kříže na cestě mezi Křenovicemi a Rastory. V půl druhé odpoledne všechny přítomné včetně otce Pia přivítala místostarostka Anna Kršková. O historii tohoto (s datem 1851) a dalších třech křížů vyprávěla Olga Kolísková. Připomněla nelehký život našich předků, jejich pokoru a víru. Na kříži je vytesán kalich s hostií značící tělo a krev Páně, jedná se o křesťanský symbol. Na závěr setkání kříž posvětil otec Pius z milevského kláštera.

Po tomto obřadu se všichni přesunuli do vesnice, kde v kapli byla ve 14 hod. mše sv. Kaple je zasvěcena Navštívení Panny Marie a Křenovičtí slavili pout'. Zazpívat přijely kůrové zpěvačky ze Slabčic, tak jako loni. Pro všechny bylo na závěr připraveno občerstvení před kapličkou. Střecha stanů chránila před deštěm, horký čaj s rumem nebo punč zase před chladem a pocit soudržnosti byl velmi silný.

-ar-

PĚŠÍ POUŤ DO PRACHATIC

Ve dnech 17. a 18. června vykonalo 12 poutníků pěší pout' z Českých Budějovic do Prachatic na oslavu 200. výročí narození J. N. Neumanna. V pátek jsme vyšli okolo 8. hod. po bohoslužbě v Biskupském gymnáziu, kterou celebroid P. Josef Prokeš. Do cíle prvního dne - do Lhenic - jsme dorazili navečer (cca 33 km). Ve Lhenicích jsme využili pohostinnosti tamějšího faráře P. Doubravy, který nám umožnil přenocování a navíc připravil i občerstvení.

V sobotu jsme vyšli brzy ráno, posilnění ještě o jednoho poutníka, a okolo 9.30 hod. dorazili do Prachatic. Tam jsme se zúčastnili slavnostní mše. Do cíle dorazili všichni - někteří s menším, jiní s větším vypětím sil.

Václav Kříž, Dobrá Voda u Č. Budějovic

O dialogu s nevěřícími

Sedí naproti mně s hrnkem čaje, z něhož zapíjí svou oblíbenou koblihu, a vypráví. Můj přítel vnuk, do jehož, až doposud klidného života uprostřed praktikující křesťanské rodiny, vtrhla většinová, nevěřící společnost v podobě předškolní docházky do školky.

„Viš, babičko,“ říká a hlásek se mu zachvěje, „v té školce, nikdo, vůbec nikdo nezná Pána Boha.“

Mlčky na něj hledím přes stůl. Jeho život se prozatím vyvíjel velmi idylicky. Mladá praktikující rodina, tvořená milující, laskavou maminkou, tatínkem, a třemi malými dětmi. Každou neděli mše svatá, před každým společným jídlem modlitba. Tatínek je hodný, maminka milá, sestřičky roztomilé. A nad námi všemi Bůh, který nás má rád. Až dosud byl jeho krátký život jednoduše idylický, jeho důvěra nebyla ničím rozkolísána. A pak přišla školka, která rozkolísala klidný život malého človíčka a vnesla do něj chaos a pochyby.

„Nikdo, vůbec nikdo o něm neví, ani paní učitelka,“ pokračuje a v hlásku se zatřepe lítostivý tón, „já jsem jim o Pánu Bohu zkoušel povědět, ale moji kamarádi na mě začali křičet: 'ty si asi myslíš, že jsi nejchytřejší na světě!', a tak jsem jim vysvětloval, že nejsem nejchytřejší na světě, že nejchytřejší na světě je Pán Bůh, ale oni to vůbec nepochopili a pořád na mě křičeli: 'ty si asi myslíš, že jsi nejchytřejší na světě!'“ Polkl a odmlčel se. „Ale viš, babičko,“ pokračoval roztřeseným hláskem, „stejně se snažím mít je rád.“

„To je dobře,“ říkám a dolévám mu čaj. „Jsi statečný, jsi můj malý statečný apoštol. Pán Bůh má z tebe radost.“

A potichu si říkám: kéž by nás bylo co nejvíce. Takových statečných, milujících apoštolů. Za takový dialog s nevěřícími bychom se vůbec nemuseli stydět. Hlavně ne za ten konec. Omnia vincit amor.

BAJ

CISTERCIÁCKÝ KLÁŠTER
VYŠŠÍ BROD

14. 8. 2011 (neděle) v 10 hod.

**Poutní slavnost
Panny Marie Nanebevzaté,
patronky
vyšebrodského kláštera**

Poutní mši svatou bude sloužit

**J. Ex. Mons. Pavel Posád,
světící biskup českobudějovický.**

*W. A. Mozart - korunovační mše
(přednese Chráněný sbor Velešín)*

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Svatojánská

Přiznám se, že neumím podat statistické vysvětlení, kolikrát a kdy dojde k zajímavostem v našem civilním i liturgickém kalendáři. Letošní rok tomu chtěl. Velikonoční pondělí připadlo na 25. dubna, takže doba velikonoční končila slavností Sslání Ducha svatého v neděli 13. června. Po bohoslužbě se odnese paškal z presbytáře ke křtitelnici a rozsvěcuje se pouze při křtu a u rakve při pohřbu. Tyto svatodušní svátky se v lidovém prostředí označovaly jako Letnice (také rozalie), neboť o svatodušní neděli byly všechny oltáře bohatě zdobeny květy, především růžemi. Padesátý den po Velikonocích se vzpomíná jako den, kdy Mojžíš na hoře Sinaj obdržel Desatero.

Slavení Sslání Ducha svatého podle první ověřené zprávy pochází ze 3. století. Ve 4. století se již slavilo i Svatodušní pondělí. Letnice od středověku doprovázely bujaré oslavy, hostiny, tanec a zpěv. S těmito svátky byly spojeny i nejrůznější pověry, především zápas proti nečistým silám. V pondělí bylo rozšířeným obyčejem strojit se za krále a královnu a za doprovodu družiny vyjednávat svatbu. Odtud také pochází slavná jízda králů na Slovácku.

V pokračujícím liturgickém období pak následuje slavnost Nejsvětější Trojice (neděle 19. června) a bezprostředně na to slavnost Těla a Krve Páně (čtvrtek 23. června). Dnes se jedná „pouze“ o doporučený svátek. Od prvních kroků však křesťanská církev žila vírou přítomnosti Krista v Nejsvětější svátosti. Zvláštní úcta jí začala být prokazována v době vrcholného středověku, proto se také při mši zavědlo pozdvihování. Tento svátek byl odvozen od vidění sv. Juliány (zemřela r. 1258), kterého se jí dostalo r. 1209 v Lutychu. Bohem byla vyzvána, aby se snažila o zavedení svátku ke cti Nejsvětější svátosti. Papež Urban IV. pak roku 1264 stanovil tento svátek pro celou církev. Prvé procesí v Praze se konalo roku 1355. Průvod postupně přijal zvláštní ráz před nastávajícím létem za ochranu před přírodními katastrofami. Odtud také přimluva: „*Od hromobití, krupobití a záhuby bouře, od metly zemětřesení, od moru hladu a války – ochraňuj nás, Pane*“. U oltářů (ve městě či přírodě) se světily květinové věnečky, kterým se připisovala stejná moc, jako měly posvěcené kočky, především bránily před blesky. Z nařezaných břízek u oltářů si věřící odnášeli větvičky do svých příbytků. Věnečkem byla zdobena i monstrance s Nejsvětější svátostí.

Dnes se uvádí, že tradice vznikla u Bosenského jezera, kde kněz Petr z Prahy (Pietro di Praga) šel za papežem, aby jej zprostil kněžské služby. Během mše svaté proměněná hostie zkravěla, takže se ji snažil ukrýt v korporálu. Ten prosákl krví při odnášení do sakristie.

Papež Urban IV. žádal přinesení korporálu, šel mu s průvodem vstříc. A bylo to 19. června roku 1264, právě ve čtvrtek po svátku Nejsvětější Trojice. Papežská bula byla vydána v umbrijském městě Orvietu. Po výzkumu vědců v roce 1985 bylo konstatováno, že na pateně se nachází lidská tkáň, která ani po stáletích nepodlehla rozkladu. Tato vzácná relikvie byla znovu uložena do vzduchotěsné trubice a uschována v relikviáři. Podle liturgického kalendáře je však tento významný svátek v naší „přecivilizované“ společnosti slaven (kde to není možné) až v neděli 26. června.

Na letošní den 23. června bezprostředně navazuje slavnost Narození sv. Jana Křtitele (pátek 24. června). A máme tady onu tajemnou a bájeji opředenou Svatojánskou noc. O tomto světcovi víme, že se narodil v judských horách knězi Zachariášovi a Alžbětě. Žil životem poustevníka, připravoval lidi na příchod Mesiáše, křtil v řece Jordánu. Také pokřtil Krista, přitom nad ním spatřil Ducha svatého, sestupujícího v podobě holubice. Vytýkal vládcí Herodu Antipovi jeho hříšný způsob života. Za to byl uvězněn. Jeho žena Herodiana si pak Istí dcery Salome vyžádala jeho slib hlavy Jana Křtitele. Ten byl 29. srpna s'tat.

Tento svátek připadá na dobu letního slunovratu a je to jediný svátek církevního roku, kdy se slaví narození světce. Podle pohanských pověr vyvěrají na povrch země magické síly, neboť slunce, obracející se na své pouti oblohou, ztrácí nad nimi moc. V lidovém prostředí jsou známe „svatojánské“ ohně. Zvláštní síla je připisována rostlinám, zejména bylínám trhaným v předvečer svátku, které se užívaly v lidovém léčení. Od jeho jména je také odvozený „svatojánský chlebiček“.

František Růžička, Č. Budějovice

Poděkování
dobrému pastýři

Při dětské mši svaté v neděli 26. června jsme v děkanském kostele sv. Václava v Sušici poděkovali dosavadnímu duchovnímu správci farnosti P. Janu Löffellmannovi JC.D za požehnaných devět let jeho působení.

Za tuto dobu zvláště díky jeho vpravdě otcovskému přístupu bylo mnoho vykonáno jak na poli pastoračním, kde mnoho farníků našlo cestu k Bohu a nebo svoji víru prohloubilo. Mám tím na mysli zvláště několik ročníků seminářů života v Duchu svatém, kterého se vedle sušických farníků účastnili i farníci např. z Hartmanic, Kašperských Hor, ale také třeba i z Horažďovic a které přinesly všem nesporné duchovní plody. Tak i po stránce řečnické materiální, kdybych jmenoval instalaci nových obětních stolů a ambonů atd. v kostele Panny Marie Nanebevzaté a v kapli Andělů Strážných a nebo loňskou výmalbu, výměnu elektroinstalace a výhřev lavic v děkanském kostele sv. Václava.

Ta nejcitlivější je samozřejmě ta stránka duchovní. Zde je dále nutné připomenout i pravidelné adventní, postní a svatodušní duchovní obnovy, vždy vzorně a precizně připravené a s kvalitními přednášejícími. Jen namátkou: světitel biskup pražské arcidiecéze Karel Herbst či známý karmelitán P. Vojtěch Kodet. I sebeschopnější kněz je jen slabý člověk a nedokázal by tolik bez podpory ostatních farníků. V tomto směru mohu směle říci, že v Sušici se vždy našlo dost ochotných rukou připravených pomoci. Obětavými sestrami kostelnicemi počínaje, přes chrámový sbor, lektory, sestry v Kristu vždy připravené pomoci s úklidem kostela, schopného katechetu až např. organizování různých pikniků, misijních kubíček konče. Určitě jsem na něco zapomněl, tak se omlouvám.

Čas P. Jana v Sušici se naplnil a Bůh jej prostřednictvím diecézního biskupa posílá do Strakonice jako okrskového vikáře strakonického vikariátu.

Každé loučení je bolestné, ale bylo by od nás jistě velmi sobecké, kdybychom jeho budoucím farníkům nepřáli tohoto vynikajícího a vzdělaného kněze a dobrého člověka. Do jeho dalšího působení mu vyprošujeme Boží požehnání, stálou ochranu Andělů strážných na přimluvu apoštola Jana a Panny Marie a hojnost darů Ducha svatého. A v neposlední řadě i spokojenost v osobním životě. Otče vikář Jane, za vše co jsi pro naši farnost a filiální farnosti vykonal Ti z celého srdce děkujeme. Za sušické farníky

Václav Pikeš, lektor

PANNA MARIA
A DUCH SVATÝ

6. srpna 2011
TÁBOR-KLOKOTY

1. srpnová sobota
s P. Janem Kuníkem

PROGRAM:

15.00 - Klokotské hodinky
15.30 - Tematická promluva
16.30 - Modlitba růžence
17.00 - Mše svatá

www.klokoty.cz

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mše svaté jsou z tohoto kostela přenášeny každý pátek v 18 hodin, s výjimkou prvního pátku v měsíci. (V době letních prázdnin se bohoslužby nepřenašejí).

* Každé úterý v 16 hod. naladíte **Barvínek**, pořad adresovaný především našim nejmladším posluchačům. 19. 7. je na programu Telefonické riskování. 26. 7. nabídneme stříhový pořad, v němž věnujeme pozornost místům a zajímavostem, které uspěly v anketě „100 českých nej“. 2. 8. představíme CD s hudbou určenou pro děti a mládež. 9. 8. si popovídáme o vzniku, životě a zániku hvězd. 16. 8. přivítáme herečku Janet Prokešovou v repríze Barvínu s podtitulem „Život s červeným nosem“. 23. 8. se zaměříme na další „česká nej“ a 30. 8. pustíme ukázky z alb Zdeňka Svěráka, Jaroslava Uhlíře a Petra Brandejse. A konečně 6. 9. se ohlédneme za Světovými dny mládeže 2011 v Madridu.

* **Magdazín** vysíláme vždy ve středu od 9.30. V prázdninovém vysílání se vypravíme do světa, alespoň prostřednictvím vyprávění cestovatele Lumíra Sochorce 20. 7. spolu s ním zavzpomínáme na cestu do Ománu a 27. 7. se vydáme z Ománu do Jemenu. 3. a 10. 8. se ještě v Jemenu zdržíme. 17. 8. se navrátíme do vlasti a navštívíme sochaře Olgu a Miroslava Huďeckovi.

* Každý pátek od 16.00 uvádíme pořad **Všim-li jsme si**. 22. 7. vám prozradíme, jak se modlí karmelitáni. 29. 7. pohovoříme u Kulatého stolu víry o modlitbě v Tovaryšstvu Ježíšovu. 5. 8. se dozvíte, jak se modlí kapucínky a 2. 9. vás zasvětime do modlitby trapistů.

* V pravidelném čase (pátek od 16.55 hod.) přinášíme čerstvé zprávy ze světa vážné hudby v týdeníku **Oktáva**. 22. 7. nabídneme pozvánku na Mezinárodní hudební festival Špilberk 2011. 5. 8. vás obeznámíme s programem nové koncertní sezony Filharmonie Brno a 12. i 19. 8. dostane slovo Václav Věžník – významný operní režisér.

* Redaktor Antonín Žolnerčík z ostravského studia Hedvika Vás ve čtvrtek 21. 7. ve 22.00 zavede do lázní a sanatorií v Klimkovicích u Ostravy. **Klimkovice** jsou lázně, které poskytují léčbu na vynikající úrovni, jejímž základem je třetíhonní, vysoce koncentrovaná jodobromová solanka. Více vám prozradí obchodní referentka, paní Kristina Cnopová.

* V regionálním pořadu ze studia Kristián s titulem „**Cesty Ludvíka Armbrustera**“ nás minulý děkan KTF UK ve svých vzpomínkách

zavede do doby dětství a mládí. Dozvíme se o jeho prvním setkání s Tovaryšstvem Ježíšovým a o následné studijní cestě do Říma. Ve vyprávění se přeneseme také na misii v Japonsku. K poslechu vás pozveme ve čtvrtek 28. 7. ve 22 hod.

* Ve čtvrtek 4. 8. ve 22 hod. vás zavedeme k **památníku Johanna Gregora Mendela v Hynčicích**. Spolu se starostou obce Vladimírem Nippertem si prohlédneme muzeum, kde jsou v současnosti pořádány četné koncerty, výstavy, školení a semináře pro skupiny středoškolských i vysokoškolských studentů.

* V pondělí 22. 8. ve 22.00 se přihlásí jihočeské studio Jan. Uslyšíte rozhovor redaktorky Kateřiny Brichcínové s děkanem TF JU Tomášem Machulou, a to nejen o teologii a filosofii. Pořad nese název: **Poselství Tomáše Akvinského a tomismu dnešnímu člověku**.

* **Domácímu hospicu Jordán v Táboře** je věnován regionální pořad, který zachytíte v úterý 30. 8. ve 22.00. Dozvíte se mnoho zajímavého o jeho činnosti a o službách, které zde svým klientům poskytují. -kb-

DUCHOVNÍ CVIČENÍ

s P. Bernardem Slabochem
a se sestrami boromejkami

Hledám svoji životní cestu. Mám šanci ji nalézt?

28. srpna - 3. září 2011
na Maria Hilf ve Zlatých Horách

S sebou: spacák, Bibli, breviář (kdo má)

Cena: dobrovolná

Kontaktní osoba:

S.M. Vincenta Kořínková,
vincenta@boromejky.cz, www.boromejky.cz
mob. 723 477 525,
Palkovická 524, 738 01 Frýdek-Místek

PŘIHLÁŠKA:

poštou nebo e-mailem, předběžně i telefonicky.

Uveďte jméno, školu nebo zaměstnání,
adresu, e-mail, telefon,
datum a místo narození.

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Antonio Maria Sicari Svatí Karmelu

Tato kniha není určena jen velké karmelitánské rodině. Pilíře křesťanské zkušenosti s Bohem jsou univerzální, všechny životní příběhy svatých svědčí o zkušenosti s živým Bohem a jeho láskou, o následování Krista a o překonávání krizí a úskalí na této cestě – zkrátka o mocném Božím působení v lidských životech, v dějinách církve a světa. Váz., 331 str., 295 Kč

Joseph Langford

Skrytý oheň Setkání, které změnilo život Matky Terezy

Autor se zaměřuje na duchovní zkušenost, kterou Matka Tereza prožila 10. září 1946 v Indii. Vnitřním zrakem viděla Ježíše na kříži a jeho slovo „Žijím“ zasáhlo její srdce natolik, že ovlivnilo směr jejího dalšího života. Váz., 254 str., 289 Kč

Raniero Cantalamessa Biblické inspirace

Autor v této knížce nabízí 100 krátkých úvah nad texty evangelií, jakési duchovní „jednohubky“. Kéž jejich četba poslouží čtenáři k tomu, aby se dokázal podívat na svůj život novými očima a objevil v sobě novou řízeň po Bohu a po Božím slově, které odpovídá na nehlubší touhy člověka. Brož., 111 str., 139 Kč

Bertrand Georges Umění rozlišovat Správná rozhodnutí ve správný čas

Každý den nás staví před řadu rozhodnutí, která mohou výrazně ovlivňovat nás i naše bližní. Současný svět před nás klade tolik možností, že býváme zmatení a bezradní. Někdo se množstvím nabídek nechá ochromit a bojí se volit, jiný přeskakuje z jedné možnosti na druhou a mění svá rozhodnutí až lehkovážně podle okolností a nálad. Kniha přináší jasné a konkrétní klíče, abychom si dokázali ujasnit priority a rozvíjeli umění rozlišovat skutečné dobro od zdánlivého dobra. Ukazuje, jak dospět k uznání omylů, k přijetí důsledků rozhodnutí, k vytrvalosti v učiněných volbách, a tím i k zodpovědnému životu, naplněnému vnitřní svobodou. Brož., 192 str., 199 Kč

Mao - oltář pro misionáře

Před 70 lety, 12. července 1941, byl v Qimen v čínské misii Weihui (dnes Anyang) zavražděn 31letý misionář PIME (Papežský institut zahraničních misí) P. Cesare Mencattini, pocházející z Arezza (Itálie) Jedno jméno mezi tolika, kteří prolili svou krev pro Krista v Číně. Avšak sbírka dopisů, které psal rodině a spolubratřím, nedávno vydaná s titulem „Una vita per Cina“ (Jeden život pro Čínu) nám oživuje neobvyklou lidskou i duchovní velikost autora a dokumentuje život strávený zcela ve službě hlásání evangelia.

P. Cesare přijel do Číny pouze šest let před svou smrtí, poznamenává P. Angelo Lazzarotto, sinolog PIME, který se postaral o vydání svazku: „S nadšením se ponořil do péče o rozsáhlou komunitu nově pokřtěných a do díla vydávat svědectví o Kristu nekřesťanům a navzdory rostoucímu nebezpečí hlásat jim evangelium.“

Však také údobí, kdy P. Mencattini vykonává svou kněžskou službu, je jedno z nejbouřlivějších v nedávných dějinách Číny. V roce 1941 Velká válka vytvořila v Číně dramatickou situaci. Ústřední provincie Henan byla okupována japonskou armádou; národní čínské vojsko vyhodilo do povětří přehrady na mohutném toku „Žluté řeky“ v zoufalém pokusu zastavit postup Japonců. Rozsáhlé oblasti provincie, izolované divokými vodami, se staly „zemí nikoho“, vydané napospas ba nditům, dezertérům vojska a skupinám partyzánů, kteří tu a tam bojovali proti Japoncům. Misionáři PIME (včetně P. Mencattiniho), kteří měli v hlavním městě Kaifengu a na dvou dalších místech kvetoucí misijní stanice, se rozhodli zůstat na svém místě, nadále poskytovat služby svým komunitám a snažili se je všemožně chránit.

Avšak během několika měsíců zaplatili vysokou cenu za tuto odvahu. Za 4 měsíce po zavraždění P. Mencattiniho byli 19. listopadu 1941 zastřeleni v misijní stanici Dingqun čtyři další misionáři, všichni pod 40 let věku, a to P. Mario Zanardi ze Soncina (Cremona), P. Bruno Zanella z Trevisa, P. Gerolamo Lazzaroni z Colere (Bergamo); spolu s nimi byl zavražděn nově jmenovaný biskup pro Kaifeng mons. Antonio Barosi (40 let) pocházející ze Sloarolo (Cremona), který se odebral do tohoto předsunutého postavení na nejzazším kraji misie, aby se setkal se spolubratry. Také v Kaifeng byl po několika měsících unesen (jsme na počátku roku 1942) a pak zaživa pohřben mladým čínským pomocníkem P. Carlo Osnaghi (43 let). Úchvatná stránka víry a mučednictví, která stojí za to, aby byla objevena díky listům P. Mencattiniho.

Co nejvíce ohromuje v četných listech P. Cesare je vědomí nejistoty a stylu chudoby, přijímané s úsměvem, ale především ochota (a nejen teoretická) k mučednictví. „Podle svých předpovědí půjdu do Číny,“ píše ještě jako mladý kněz, „protože tam bude určena větší část výpravy tohoto roku. Tak by byly uspokojeny mé touhy a měl bych pole, které nám v těchto časech dává naději, že budeme korunovat svůj život palmou mučednictví.“

Některé stránky upoutávají pozornost velkomyslností srdce a nadšením. Jako třeba tento dopis, psaný bratrovi-knězi v roce 1937: „Carissime Pasquale, jsem šťasten že dělám nyní kněze-cigána bez kostelů a fary, bez beneficium (platu), zato bohatého dušemi,“ a pokračuje: „Ujišťuji tě, že mám spokojené srdce, spokojené, že jsem opustil své drahé, protože má láska je zcela zaměřená na Boha a k tolika chudým, kteří jsou mi nyní drazí jako moji rodičové, protože jsem je znovuzrodil křtem svatým; spokojené, že jsem se zřekl krás naší Itálie pro tyto žluté písky, kte-

ré se mi staly milé jako můj kraj a nikdy je neopustím, leda abych šel do ráje; spokojen, že jsem se zřekl své vědy, kterou jsem nabyl po tolika letech studií, abych se stal téměř ignorantem (hlupákem), při výkladech krás našeho svatého náboženství primitivním způsobem velmi neobratnými příklady a to ještě jazykem, který jsem se naučil s takovou námahou.“ A končí dojímavými slovy: „No řekni, zda toto není pravé štěstí! ... Nemám ani kostelíček, ale mám dva tisíce duší, opravdové živé chrámy, v nichž přebývá Bůh svou milostí a svým požehnáním.“

Z jednoho listu P. Mencattiniho, adresovaného generálnímu vikáři PIME P. Paolo Pastorimu z Pa-li-ing v 1940.

„Už čtyři léta se starám o tentýž okrsek. Neměl jsem jediný den klidu. Stále válka. Celé mé misijní území je plné vojáků, kteří mi působí mnoho trýzně. Jak divná je ta válka: ... Na kterémkoliv místě jsme na frontě. Nenacházím slova, abych to vylíčil. Jsou zde komunisté. Nahánějí strach. Jak zvrácené doktríny rozšiřují. Provádějí své akce a přemísťují se pouze v noci. Ach, my ubožáci, kdyby se jim podařilo se zde zabydlet. Setkal jsem se s nimi čtyřikrát či pětkrát. Vyvázl jsem z toho jen díky mocné ochraně Pána. Poprvé na mne vystřelili tři salvy, aniž by se jim podařilo mě zasáhnout; ani můj pomocník nebyl zraněn, přestože kulky létaly kolem jeho hlavy a nad jeho zády! ... Podruhé mi ukradli kalich a ciborium a roztrhali kasuli a misál. Potřetí mě zastavili, když jsem se vracel od umírajícího, jemuž jsem udělil svátost pomazání; najednou jsem měl proti své hrudi několik pušek. Před několika dny mě odvedli sebou, ale pak mě propustili, aniž by mě prořadili. Za to musím děkovat ochraně Panny Marie, kterou jsem vroucně vzýval od místa, kde mě zatkli, až po jejich doupě. Naštěstí se nedokážou dlouho zdržet na téměř místě. Jsou neustále potírání japonskými vojsky, ale i vojáky nové čínské vlády. A nakonec připoj tlupy banditů, kteří se snaží uloupit, co se dá, a přitom se dopouštějí úžasných zločinů a plenění všech druhů. Mezi jejich obětí počítám své dva katechisty, kteří byli uneseni a jeden pak stát a druhý pohřben zaživa. Představ si zmatky a partyzánské záškodnictví... no a já jsem už tak tři roky uprostřed toho všeho, aniž bych věděl, jak to skončí... V těchto posledních měsících je vidět každý den celé vesnice v plamenech, je slyšet salvy z pušek. A my jen čekáme, plní úzkosti, že to tam skončí! Přijdou také do Pa-li-ingu?

Právě když tohle píšu je slyšet výstřely z pušek a štěkot samopalů...

Navzdory takovému zmatku se mi podařilo zbudovat malou kapli. Jsou to prostě zdi z bláta, vně pouze obložené cihlami. Mním ji vybavit slavným oltářem, který by nahradil dnešní hrubý stůl. Mám v plánu také postavit pro sebe suchý a zdravější dům; dřevo už mám připraveno. Pak katechumenát, škola... Kolik snů. Kéž by už válka skončila... To je sen, naděje však je větší!

Tvůj v Kristu

P. Cesare

Fotografické ohlédnutí za prachatickými oslavami

Kard. Rigali žehná věřícím.

Na pódiu usedli naši biskupové a významní zahraniční hosté.

Po pravici papežského legáta usedl českobudějovický biskup mons. Jiří Paďour, OFMCap.

Pozvání na mši sv. přijaly také osobnosti veřejného života.

Při mši sv.

Odpolední poutní kázání pronesl kard. Vlček.

Za poskytnutí fotografií z červnových oslav J. N. Neumanna děkujeme Městu Prachatice, p. Horovi, pí Amortové a pí Vývodové.